

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

Akhah

Zurna çalar Gyani,
Oynar Kıbrıs yılanı!

—unirka

BÜYÜK YAZ ÇEKİLİŞİNDE

40 APARTMAN DAİRESİ

YENİ YUVANIZDA MESUT OLUNUZ

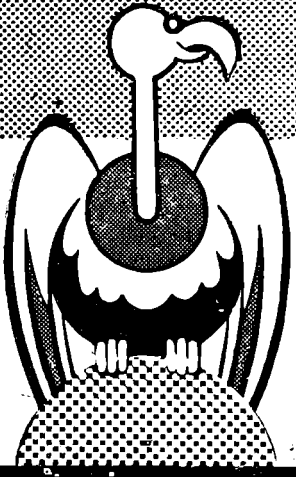

TÜRKİYE

BANKASI

(Faal: 3135—81)

AKBABA

PARTİ ESNAFI!

YOKLAMALARDA kazanan senatör adaylarını gördünüz mü? Çoğunlukla parti esnafı!

Senato nedir?.. Yüz elli üyeli bir siyaset akademisi... Biz bu akademinin üstün insanlarını, tıpkı milletvekili adayı seçer gibi, parti içi yoklamalarla seçiyoruz: Kültür adamları arasından, çeşitli bilim dallarının aydın insanları arasından, iç ve dış hizmetlerde denenmiş, siyasi dosyaları başarılarla ışıklı devlet adamları arasından değil... Ya kimlerin arasından?.. Kaderlerini, geçimlerini, ikballerini parti çevrelerinde nefes tüketmekle kazanma yolunu tutmuş politika esnafı arasından. Nabız saymasını unutmuş doktor, müşterisiz avukat, sermayesini kediye yükletmiş tüccar, okuyucusuz yazar, kaptırsız öğretmen bu kadroyu bütünlür.

Senatör seçiminde, aday yoklaması, milletvekili yoklamasından farksız olunca,

iki meclisi birbirinden ayıran ne özellik kalır?

İşte, geçen yazımızda yakındığımız sistem bozukluğunun yeni bir örneği daha...

Burada, Adalet Partisinin Halk Partisine karşı bir üstünlüğünü öveceğiz: Hiç olmazsa, merkezin veto hakkı var.

Yayınlanan liste karşısında, hovarda arnavutun cakaşyle: «Sil more, baştan...» diyemezler ama, İnönü'nün, sözde bile olsa, bu kadcılık yetkisi de yoktur.

Hiçbir söz sahibi: «Adaylar için partimizin kapısı daima açıktır, isteyen buyursun» diyemez. Hangi bilgisine inandığımız, karakterine güvendiğimiz insandan pulsuz bir dilekçe ile haysiyetini harcamasını isteyebiliriz?

Birkaç yıl önce, böyle bir çağrıya katılan ünlü bir ordinarıyüs profesörümüzün, partizanlar oyunu ile C.H.P. yoklamasında liste dışı bırakıldığını daha unutmadık!

Ama diyeceksiniz ki, henüz partileri olmıyan bir politika dünyasında, yoklama da böyle olur, liste de böyle... Nasrettin Hoca gibi kavuk sallayım: Sizin de hakkınız var!

Köklenmesi, dallanması pek kolay olmıyan Türkiye İşçi Partisi bir yana, programlarıyla, tutumlarıyla birbirinden ayrılan hangi parti var yurdumuzda?

Cumhuriyet Halk Partisi ile Adalet Partisini birbirinden ayıran, sosyal ve ekonomik inançları değil, birbirlerine karşı her gün artan kinleridir.

İki siyasi topluluğun listesine bakınca, bu duygunun isim isim dile geldiğini görürsünüz.

Yalnız bu duygunun dile geldiğini mi?.. Keşki o kadar olsaydı... A.P. listesi, insanı, acı bir şüphe içinde: «Acaba bu memlekette bir 27 Mayıs ihtilali olmadı mı?» diye düşündürüyor.

Korkunç şey!

Yusuf Ziya ORTAÇ

SIYASİ MİZAH GAZETESİ

BAŞYAZARI:
Yusuf Ziya Ortaç

SAHİBİ:
Ergin Ortaç

YAZI AİLESİ:

Aziz Nesin, Adnan Veli, Orhan Kemal, Rifat Ilgaz, Naci Sadullah, İlhan Selçuk, Selâmi Yurdatap, Nimet Arzık, Necdet Rüştü, Şemsi Belli, Salâhattin Kutlu, Zeyyat Selimoğlu, Cennap Güven, Burhan Esen, Kenan Akıncı, Reşit Aşçıoğlu, Vedat Saygel, Kudret Sinan.

ÇEVİRGEN AİLESİ:

Vâ - Nû, Semiramis Aydınlık, Ergin Ortaç, Gülden Ortaç.

KARİKATÜR AİLESİ:

Necmi Rıza, Turhan Selçuk, Nihar Tüblek, Cafer Zorlu, Mehmet Polat, Semih Balcıoğlu, Mîm Uykusuz, Zeki Beyner, Burhan Solukçu, Şadi Dınççağ, Mıstık,

Yazı işlerini fiilen idare eden:
Kadri Yurdatap

Dizildiği ve basıldığı yer:

Akbaba Matbaası
Kapak baskısı:
Şaka Matbaası

Abone bedeli: Yıllığı 50, Altı aylığı 25 lira. Yabancı memleketlere yıllık 100, altı aylığı 50 lira. Uçakla gönderilmesi istenen abonelerden uçak masrafı ayrıca alınır.

Fiatı: 100 kuruştur.

İDARE YERİ:
Divanyolu Klodfarer caddesi, No. 8-10
Daire: 3.
Telefon: 22 18 11

İLAN FİATİ:
Kapak içi, santimi 20 lira, iç sayfalar 30 tiradır.
14 Mayıs 1964

Cilt: 6 — Sayı: 20
YIL: 42

©
Bu gazete Basın ahlâk yasasına uymayı taahhüt etmiştir.

Pala paşa — Ben olsam Kıbrıs'ı kurtarırdım!

İnönü — Elbet paşam, senin palan var!

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://fantey.org>

UVERTÜR

Bu yeryüzünün üç güzel kenti varsa biri İstanbul; gözünü sevdiğimin İstanbul'u, gözümün be-beği, canım İstanbul...

Bu İstanbul'un üç güzel yeri varsa, biri de Kalamış - Fenerbahçe kıyısı: havası ılımlı, kızları alımlı, oğlanları çalımlı; gündüzleri güneşi çıkmak çıkmak, geceleri ay ışığı yalım yalım

O kıyıda İstanbul'un en güzel köşkları: Dışları mermerli, yağlıboyalı, süslü tuğlalı, işli oymalı, içleri alengirli. Zenginliğin bahçelere taşan zevksiz gösterileri: heykeller... Bakımlı bah-

**GEBE
KADIN
İÇİN**

Ağlama

KONÇERTOSU

**AZİZ
NESİN**

çelerinde yorgun bakışlar dinlenir. Kapılarındaki özel arabalar durdukları yerde, onlara bakanın insanlık haysiyetini çiğner.

Birtakım insanlar, o köşklere denizkıyısı arasındaki yoldan geçerken utanırlar kendilerinden...

Mayısta köşk bahçelerindeki güller, hanımelleri, yaseminler, filbahriler açar. Gül dallarını bit sarar, bitler üşüşür. Bahçıvanlar bittten korumak için gül dallarını ilaçlar, kireçlerler... Köşklarin de bitleri vardır: arkalara gizlenmiş gecekondular...

Bu gecekondulardan birine doğu illerinden birinin bir ilçesinin bir köyünden üç çocuklu bir karı-koca konuk geldi: Emriye'yle İshak...

İshak bahçıvan yamağı durdu köşklardan birine... Emriye başka bir köşke orta hizmetçisi oldu. Bir zaman sonra Emriye hizmetçilikten caydı, gündelikçi oldu. Her gün bir başka köşke çamaşıra, hizmetçiliğe gidiyor, böyle daha çok para kazanıyor...

I. BÖLÜM (Emriye neden güler?)

Emriye güleç bir genç kadın. Yüzü güler, gözü güler, gözlerinin içi güler, saçları güler, topuğu, elleri, parmaklarının uçları güler Emriye'nin...

Konuk kaldıkları gecekondudan çıkıp, ayrı bir gecekondu kiraladılar. Güneş doğarken yataktan gülererek kalkar Emriye. Kocasını, çocuklarını yedirir, içirir yine gülümsiyerek. Erken-den çıkar evinden etekleri gülererek. O gün iş göreceği köşkün kapısını çalar elleri gülererek. Bir hamarat, bir hamarat, hep gülererek... Çekip çevirir, siler süpürür, toplar eder ortalığı, yıkar ütüler çamaşırları... Gülmesi hiç eksilmez. Çamaşır yıkayan elleri güler, bir bakar bakışı güler, bir söyler sözleri güler...

Genç irisi bir kadın Emriye, güçlü, canlı, yapılı, sağlam.

Hanımın biri, ama bu hanım köşklardekilerden değil, bir apartmanın çatıkatinde oturur. Emriye o hanıma da haftada bir çamaşıra, ortalık işine gider. En

çok sevdiği bu hanımdır. Çünkü bu hanım öbürlerinden daha az para verir ama, adam yerine kor konuşur, dertleşir Emriye'yle.

Emriye iş görürken hanım bakar bakar da, onun omuzlarıyla, kollarıyla, ayaklarıyla gülüşü bir hoşuna gider ki...

— Ayol Emriye, bayılıyorum sana kız... Sen hep böyle güler misin?

— İstanbul'a geleli güleç oldum hanımım... Ben gülmiyeyim de kimler gülsün a hanımım... Hey gidi, sen benim köylük yerde neler çektiğimi bir bilsen, bu gülmemi az bile bulursun bana...

Anlatır da anlatır. Ah o köy, ah o köy... Nah bu elleri var ya, tezек karmaktan yarım yarım

yarılmış, çatlamıştı. Şimdi sokuyor ellerini sıvacık, mis kokulu çamaşır sularına köpür köpür, elleri gülüyor. «Köyde sabun mu vardı Hanımım...» Kaynatasının kulu, kaynatasının kölesiydi; burda o da iki göz evinin bir hanımı... «Bizim oraları bir görsen, yaşanmaz yerler hanımım...» Köy evinin penceresi bile yok. Ocakta yanan tezeğin dumanından, isinden yüzleri karaya kesiti hep. Akşam olunca yorgunluktan ölüsü çıkar da döşeğe serilir, kocasının ne ettiğini hiç bilmez, nasıl gebe kaldığını bile anlamaz, bir de bakar ki karnı şişiyor... «Hiç tadı yok köy yerinin a hanımım...» Yedi ay kış sürer oralarda. Git dağlara ot yol da aş yap... Burası öyle mi...

— Allah rızası için biraz saç!..

Zengin evlerinde yediğin önünde, yemediğin ardında, yersin içersin, verirler eve de götürürsün... «Bizim oralarda, sineğin akıllısı işkembeye konar da şehre göçeder, derler.» Şehir yeri gibi var mı, hele İstanbul... Köşklardan verdikleri eskiler, bizim yenimiz... Ben gülmez miyim hiç hanımım, gülerim de oynarım da...

II. BÖLÜM (Emriye neden doğurur?)

Üç çocukla gelen Emriye'nin İstanbul'da bir çocuğu daha oldu. Ertesi yıl da beşinci çocuğu doğdu.

Hanım,

— Ayol Emriye, dedi, artık doğurma, yeter! Bu kadar çocukla nasıl başa çıkacaksın?

— Kendimize bir gecekondu yapacağız da ondan doğuruyorum hanımım. Başımızı sokacak bir gecekondu yapalım, sonra doğurmayacağım...

Emriye ertesi yıl altıncı çocuğunu doğurdu.

— Ayol Emriye, yeter artık... Doğurma! Deli misin sen, bu kadar çocuğa nasıl bakacaksınız?

— Başımızı sokacak bir gecekondu yapana kadar doğuracağım hanımım...

Emriye sekizinci çocuğunu da doğurdu. Her yıl bir çocuk doğuruyor; yılda iki kere doğuramıyor da ondan...

— Kız doğurma artık, yeter... Nasıl geçindireceksiniz o kadar çocuğu?

— Bir gecekondumuz olsun da hanımım, tamam... Kendimizin bir gecenkodu, kendi malımız... Bir dam altına sokalım başımızı...

Emriye dokuzuncu çocuğunu da doğurdu. Gebe kaldıkça daha güleçleşiyor. Şişdikçe karnı gülüyor, göğsü gülüyor...

— Bir yapsak gecekondumuzu hanımım, bir yapsak... Az kaldı hanımım, bir daha gebe kalırsam yaptıracağız gayri...

III. BÖLÜM (Emriye'nin bir eli yağda, bir eli balda)

Emriye dördüncü çocuğunu doğurduktan sonra, çamaşıra, hizmetçiliğe gitmiyordu artık. Emriye kendisi için doğurmuyordu ki, köşklardaki taze gelinlerin bebelerine süt emzirmek için doğuruyordu. Çocuğunu doğurdu mu, memelerine bir süt yürüyor ki, aman nasıl gür süt, parmağının ucunu dokundursan, fış diye fışkıracak süt memelerinden, işte öyle...

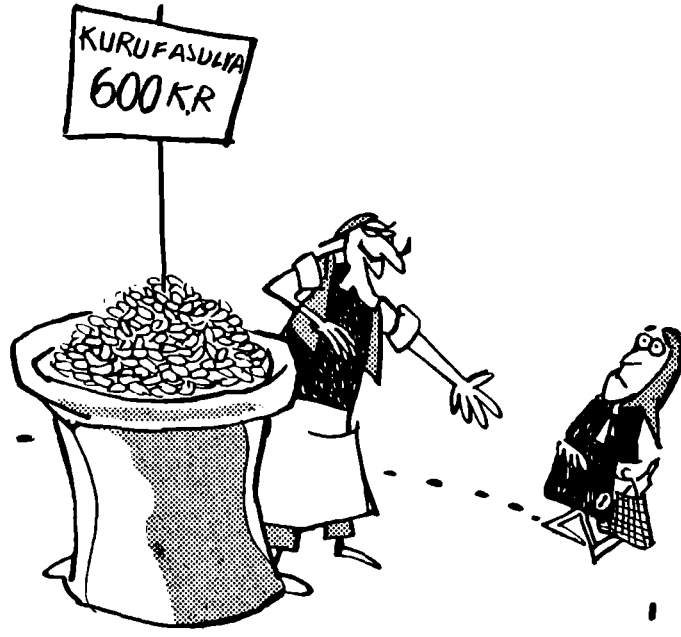
Emriye, köşklardaki kuru memeli annelerin çocuklarını emziriyor gülererek, sütannelik ediyor. Emriye'nin memeleri gülüyor, sütü gülüyor... Bu tahta göğüs-lü kadınlar doğurdular mı, haftasına, ayına kalmıyor, memeleri kuruyor. İnek sütü, koyun sütü, kutu sütü, Avrupa maması, hiçbir zaman ana sütünün yerini tutmaz ki... Emriye'nin dolgun memelerinde öyle gür süt var ki, yirmi çocuğu birden emzirse, hepsine yeter de artar...

Sütü kuvvetli olsun, gür olsun, aman kesilmesin diye Emriye'nin iyi beslenmesi gerekli... Hababam besliyorlar Emriye'yi. Kendini besletiyor Emriye.

— Yayıldım yatıyorum hanımım, kendimi bir güzel besleti-

«Fasulye etrafında âyin yapan
tarikatçılar yakalandı.»
— Gazeteler —

CAF

— Çok dolaşma hanım, götürürler valla!..

yorum ki... Yağ diyorum, yağ geliyor, bal diyorum bal geliyor... Elimi sıcak sudan soğuk suya soktuğum yok... Et dedim mi, «Aman neresinden?» diye soruyorlar, «Bifteki mi istersin, bonfile mi? Dana rostosu mu olsun, cızbız mı yoksa? Pırzola mı, külbastı mı?»

Emriye sütannelikten aldığı parayı biriktiriyor, gecekonduyu yapacaklar. Gecekonduyu yaptılar mı, tamam, artık doğurmayacak. Salt kocası çalışacak. O da isterse, arada bir gider çamaşıra, ortalık işine... Ama isterse...

Kalamış - Fenerbahçe arasındaki köşklere hangisinde hangi kadının gebe kaldığını, ne zaman doğuracağını biliyor, o da ayarlıyor, onlara göre gebe kalıyor. Hiç şaşmaz tarifesi var... Köşklere birinde tahta göğüslü, kuru memeli bir kadın doğurdu mu, Emriye ondan ya üç gün önce doğurmuş oluyor, ya da beş gün sonra doğuruyor...

Yalvar yalvar yalvarıyorlar Emriye'ye:

— Aman Emriye... Bizim çocuğa... Ne olur...

Emriye'nin emzirdiği çocuklar topaç gibi, turp gibi, topuz gibi, tosun gibi...

Tahta göğüslülerden biri gebe kaldı mı, koşuyorlar Emriye'ye:

— Aman Emriye, hazırlan şekerim... Bizim gelin Şubat'ta doğuracak, şubat sonunda bir yavrumuz daha olacak... Ona göre, emi şekerim...

Emriye zaten ya hazır, ya da şıp diye hazır oluveriyor.

— Aman Emriye'ye iyi bakın ha... Ne isterse alın, verin istediğini... Sorun bakalım canı ne istiyor... Emriye şekerim...

Vitaminler veriyorlar Emriye'ye... Aman sinirleri bozulmasın...

— İstersen birkaç gün bizde kal... Nasıl istersen... Sakın sıklıkla canım.

Kuvvet şurupları içiriyorlar Emriye'ye.

— Aman cicim, hastalanma... En iyi doktorlara baktırıyorlar, idrarını muayene ettiriyorlar. Allah korusun, albomin olur da...

Emriye gülerken anlatıyor:

— Aman hanımım, bir rahattım, bir rahattım ki... Sinirim bozuldu gene diyorum, arabaya koyup gezdiriyorlar. Dokuz çocuk doğurdum, ama bu seferki gibi olmadı hiç... Hacı Sabri Bey'in kızı gebe... Çok müslüman adam Hacı Sabri Bey... Beni çağır, dedi ki, kızım, dedi, damadım olacak alçağın eve getirdiği hiçbir şeyi yemeyeceksin, dedi, benim torunum temiz süt emmiş insan evladı olmalı, dedi, torunum helâl süt emmiş olmalı, dedi, bu benim namert damadımın ne bok karıştırdığı, nereden para kazandığı hiç belli değil, dedi, bir karışık namussuz herif, dedi, onun kazandığı parayla aldığı her şey haramdır, dedi, sakın yeme, sonra sütünden torunuma geçer, dedi, her ne istersen bana söyle kızım, dedi, ben alırım en âlâsını, dedi...

Emriye bir gültüyor, bir gültüyor, Emriye'nin karnı da, göğsü de gültüyor.

— Sonra hanımım, beni Hacı Sabri Bey'in damadı çağır, Aman Einriye, dedi, sakın kimseye söyleme, dedi, bu benim kaynatam olacak düzrü, dedi, sana dediğimi duymasın, dedi, sen çocuğumun sütanesi olacaksın, dedi, o alçağın hacılığı maske dir, dedi, benim çocuğum helâl süt emmiş olmalı, dedi, kaynatam haramzadesinin aldığı hiç bir şeyi yeme, dedi, sonra sütünü bozulur da çocuğum sütü bozuk olur, dedi, her ne canın çekerse, söyle ben alırım, dedi...

Emriye bir gültüyor, bir gültüyor, saçlarından topuklarına dek gültüyor.

Bir gün yine gülerken geldi,

— Aman hanımım, sorma başıma geleni, dedi, az kalsın zehirleniyordum. Aşeriyorum, hav-yar isterim diyorum, koşup hav-yar getiriyorlar, kış ortası canım çekti hıyar isterim diyorum, aratıp buldurup hıyar getiriyorlar. Geçende gene hav-yar istedim. Bizim köylük yerde hav-yar mı vardı ki... Bir yemişim, bir yemişim hav-yarı, zehirlenmişim hanımım, az kaldı ölüyordum...

Çilek isterim diye tutturuyorum, turşu isterim diyorum, turşunun ardından pekmez diyorum... Hanımım, üç aylık gebeyim... Bu onuncu çocuğum olacak. Artık bundan sonra yok, tamam... Gecekonduyu yaptıracağız inşallah...

Bu sefer sütannelik edeceği çocuğun annesi, burdaki köşklere en büyüğünde oturuyor. Çok zenginler... Emriye'nin kocası gecekonduyu yapacak bu sefer artık...

— Kız Emriye bir ihtiyacın var mı, söyle Allaşına...

— Hiçbir ihtiyacım yok sayenizde, yalnız canım kuş inciri çekti...

— Koşun, çabuk kuş inciri bulun Emriye'ye...

FİNAL

Emriye ağlıyordu, İstanbul'a geleli ilk ağlayışı...

«Ağlama Emriye, ağlama!»

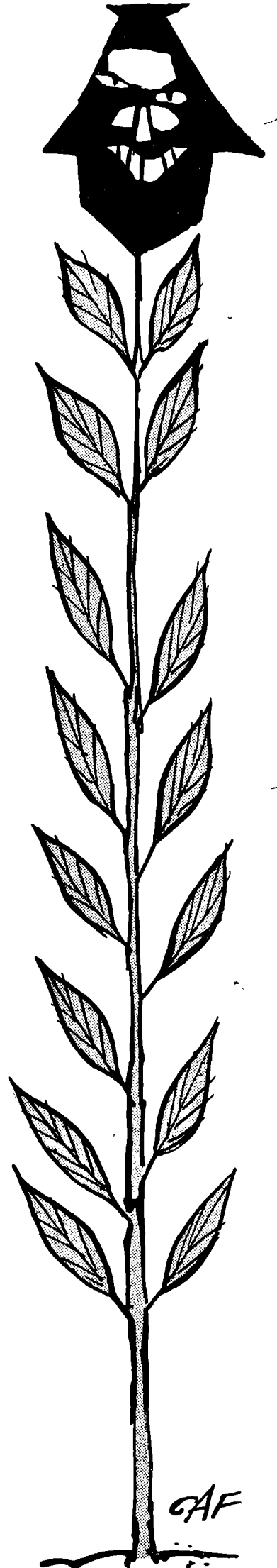
«Ağlarım...»

Hacı Sabri'nin kızı kürtaaj oldu, üç aylık çocuğunu aldırdı.

— Hanımım, ona güvenip de gebe kaldımdı... Çocuğunu alıracaktı da bana neden gebe kal, diye yalvardılar öyleyse! Onuncu çocuğum doğacak, kolay mı!.. Gecekonduyu da yaptırmadık... Ağlarım ya, Hacı Sabri'nin kızı çocuğunu aldırdı.

Emriye'nin elleri gülmüyor artık, saçları da, gözleri de, parmaklarının uçları da gülmüyor. Hiç gülemeyecek on çocuk anası, gecekondusuz Emriye...

Aziz NESİN

CAF

Sulh ağacı meyvesini verdi!

PAZARTESİ :

Yeşiladadan gelen haberler yüreğimizi dağlamakta devam ediyor. Her günün sabahı, gazeteler, birkaç Türkün öldürüldüğü yazıyorlar. Ve gene her günün sabahı, gazeteler, ardı arkası gelmez siyasi temaslardan söz açıyorlar.

Birleşmiş Milletler seyirci... NATO seyirci... Amerika seyirci... Hintli General Gyanı seyirci... Barış Kuvveti seyirci... Bizler seyirci... Yalnız büyüklerimiz arada sırada konuşup aynı cümleyi tekrar ediyorlar:

— Bizim sabrımız tükeniyor...

(Tecavüzler devam ediyor.)

— Bizim sabrımız tükeniyor...

(Tecavüzler devam ediyor.)

— Bizim sabrımız tükeniyor...

Her sabah basınımızda aynı teraneleri keçi boynuzu gibi çiğnediğimiz diyoruz ki:

— Tanrı hepimize tükenmez sabırlar ve tükenmez kalemler ihsan etmiş... Ne biri bitiyor, ne öteki.

SALI :

Turist akını otelcileri şaşkına çevirmiş. Oda yok, eleman yok, bilgi yok, temizlik yok... Yok, yok, yok... Bu durum karşısında Otelciler Cemiyeti Başkanı, genç Turizm ve Tanıtma Bakan Alî İhsan Göğüş'e bir telgraf çekip:

— Dışarıda yapılan propagandayı durduralım. Memleketimize gelen turistlerin döndükleri zaman yapacakları propaganda, bizim için çok kötü olacak... demiş.

İlk bakışta haklı gibi görünür otelcilerin sözcüsü... Bizim şu güzelim ülkemizde güneş vardır, deniz vardır, mis gibi hava vardır, balık vardır, meyva vardır... Vardır, vardır... Ama işte o kadar!

Peki... Yalnız otel yokluğu mu derdimiz?

Haydi efendim, o işin cilası. Turist çadırla da geliyor. Omuzuna attı mı kauçuk yatağını, ver elini deyip ufukların bittiği yere doğru başlıyor açılmağa... Biz o ufukların bittiği yerdeyiz. Daha ötemizde Arabistan çölleyle İran var.

Turist, bizim Avrupada yaptığımız kırık dökük propaganda ya kapılıp gelmiyor ki... Balkanları bile geze geze bıkmış, sıra bize gelmiş.

Sıra bize gelmiş, ama biz kendimize gelememişiz henüz. Sıra bize geldiği anda hazırlıklı değiliz. Neye yaradı öyleyse bu iş?

«Türkün aklı sonradan gelir» diyenleri haklı çıkartmak için elimizden geleni ardımıza koymuyoruz Bir Amerikalı:

— «Geleceği satın alabilecek tek şey bugündür...» demiş. Şimdi bugünümlüzi değerlendirebiliyor muyuz? Ona bakalım. Turist emir kulu değil ki:

— Bugün git, yarın gel, diyebilesin!

ÇARŞAMBA :

Üstad Refi Cevat Ulunay'a mektup yazmış okuyucularından biri... Yazmış, ve sormuş:

— «Gusül abdestinin farzı üç olduğuna göre (Ağız - burnu - bedeni) üç kere kuş gözü kadar kuru yer kalmayacak şekilde yıkamakla insan cünüplükten kurtulabiliyor, halbuki kaplama ve dolgu dişin altına su geçmediğine göre gusül abdesti tamam olmuyor demektir. Gusül abdesti tam olmayan kimse cünüplükten kurtulamadığına göre namazı sahih olmaz.»

Ulunay pek haklı olarak mektup sahibine:

— «Böyle yobazca düşünceler insanların dinden soğumalarına sebep oluyor...» diye cevap veriyor.

Gazetelerimizin baş köşelerine kadar geçen böyle zırva düşünceler karşısında insan hırından deli oluyor. Bir gazeteci arkadaşımız, Anadolu illerini gezirken bir dış hekiminin şöyle levha astığını görmüş:

— «Abdest bozdurmadan diş çekilir.»

En son ve en ileri din sayılan müslümanlık, bazı yobazların elinde ne hale giriyor? Diş dolgusuna, diş kaplamasına kadar uzanan bu hikâye, sanırım yakında tırnak kesimiyle, saç biçimine kadar ahkâmını yürütecek.

Ancak bütün bu diş hikâyeleri eninde sonunda ortaya bir gerçek çıkarıyor:

Yobazlık gittikçe dişleniyor, bu dişleri sökecek iyi bir diş hekimine muhtacdır!

PERŞEMBE :

Göztüştü aydın... Gecekondu-lara karşı «yapı polisi»nin kurulacağını müjdeledi İmar ve İskân Bakanı...

Belediye polisimiz zaten vardır...

Trafik polisimiz zaten vardır...

Mali polisimiz de zaten vardır...

Yapı polisimizi de bunların

yanına kattık mı, iş tamam mı demektir?

Hayır!

Sağlık polisimiz de olmalı...

Basın polisimiz de olmalı...

Turizm polisimiz de olmalı...

Güzel Sanatlar polisimiz de olmalı...

Hariciye polisimiz de olmalı...

Yani aklınıza ne kadar iş gelirse gelsin, hepsinin bir de polis teşkilâtı olmalı.

Bizim işlerimiz biraz tuhaftır. Doğrusundan çok ığrısına me-raklıyızdır hepsinin...

Her vatandaşın yanına bir polis düksek, gene de işlerimizin düzelmiyeceğini anladığımız gün, belki işlerimiz bir parçacık düzelir.

CUMA :

B. B. (Artık bu iki harfin Brigitte Bardot olduğunu söylemeğe lüzum yok) yeni bir aşkın peşinde... Bu seferki bir Brezilyalı. Brezilya iki şeyi iyi yetiştiriyor: Birincisi kahve, ikincisi hovar-da... Nitekim B. B. nin yeni sevgilisi, meşhur hovarda Baby Pignatari gurupuna mensupmuş. Pignatari'yi hatırlarsınız herhalde: Kolayca kazanılmış milyon-ları zamparalık yoluna döşeyen bir Dolce Vita fabrikatörüdür.

Bardot'nun yeni sevgilisi de aynı yolun yolcusu: Otomobil fabrikalarına sahip çok zengin bir adamın çocuğu... Bob Zaguri.

Brigitte ile Bob Zaguri ver-

mişler elele... Rio yakınlarında bir sayfiyede deniz, güneş ve kum banyosu yapıp durmadan sevişirlermiş. Hayranlarının hü-cumundan korumak için B.B. yi bir askeri birlik muhafaza altına almış, kaldığı yere giden yolları kesmiş.

Ne zaman oluyor bu işler? Brezilyada son hükümet darbeleri, son karışıklıklar, son siyaset oyunları yürürlükte iken...

Ama B.B. diyor ki gazetecilere:

— İhtilâlin farkına bile varmadım!..

Nereden varacaksın a kızım? Ordunun bir kısmı hükümeti, bir kısmı da seni çevirmekle görevli. Böyle memleket ye böyle ordu dostlar başına...

Hükümet darbesi yaparak, hovarda yetiştirerek, kahve ihraç ederek ve güzel kadın ithal ederek yaşayıp gidiyor Brezilya... Daha doğrusu Brezilya yaşamıyor, Brezilyanın devde kulak olan bir kısmı yaşıyor, öteki kısmı da seyrediyor!

CUMARTESİ :

Şefik İnan tutmuş, araştırmış, incelemiş, meydana çıkarmış: Eldeki kanunlara ve tüzüklere göre 1983'e kadar her yıl bir seçim var!

Bu yıl Senato seçimi, gelecek yıl milletvekili seçimi, daha öteki yıl gene Senato seçimi... 1967 de mahallî idareler seçimi... 1968 de gene Senato seçimi... 1969 da milletvekili seçimi...

Ve böylece 1983'e kadar devam edip gidiyor.

Maşallah pek hovarda millet olduğumuz için bir kere seçim masraflarını hiç düşünmüyelim, nasıl olsa borç bini aşmış, boğazımızı geçmiş... O bakından hiç tasalanmayız.

Seçimlere de pek düşkünüz, sandıkta oylar sayılınca kadar bütün memleket heyecanla hop oturup hop kalkarız. O da iyi...

Demokrasi deseniz, en koyusu bizdedir. Seçimsiz bir yıl bile geçiremediğimize göre, halkın çıkarlarını ne kadar düşündüğümüz de meydanda... Halkın oyu mübarektir; ama ardı yamalı gezermiş, gezsin... Işığı yokmuş, olsun... Okulu yapılmamış, ne yapalım... Sudan yoksunmuş, beklesin...

Hele biz her yıl seçim yapalım; hele siyasi partiler her yıl lig maçlarında karşılaşır gibi birbirlerine gol atmaya çalışsınlar...

Eh... Seçimden nefes alabilirlerse politikacılarımız, memleketin hâlini de belki düşünmeye zamanları kalır.

PAZAR :

Diyanbakır Doğumevinde bir doktor fazla kan kaybeden hastasına kendi kanını vererek kurtarmış.

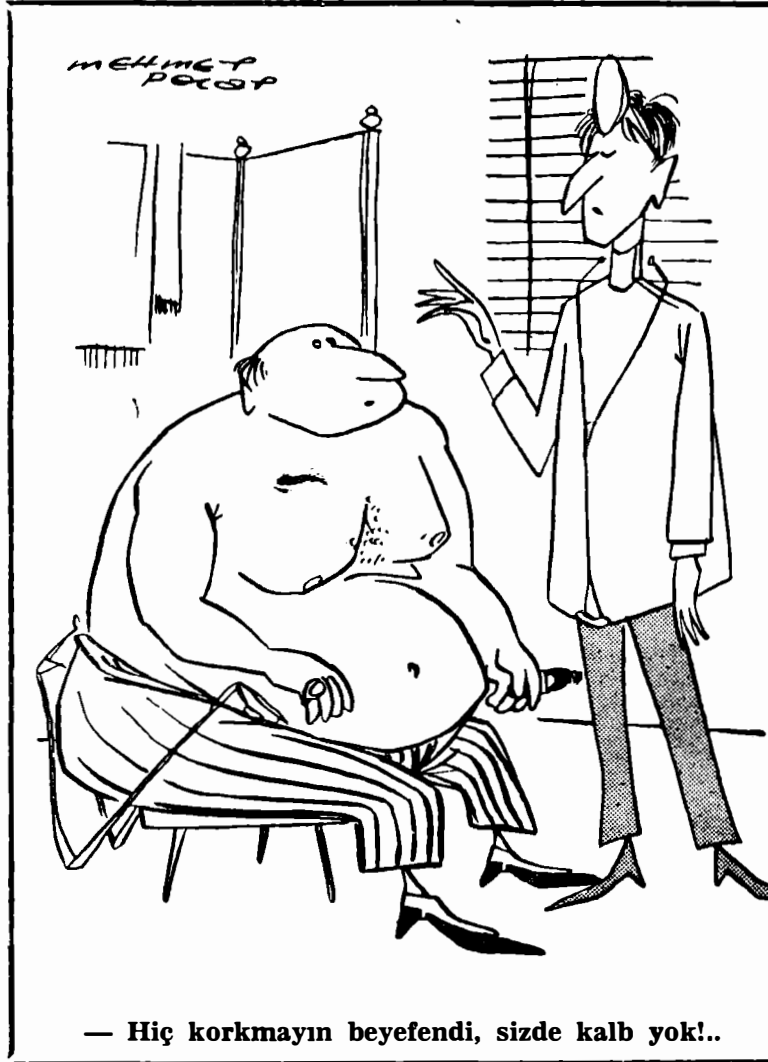
Bu güzel ve örnek olay için sayın doktoru tebrik etmek gerekiyor. Çünkü hastalarının kanını değil, ama iligini emen doktorların pek bol olduğu bir zamanda yaşıyoruz.

İşte bunlardan biri geçenlerde:

— Ben hastalarım için yaşıyorum. Para pul ne demek? Doktor insanlığa hizmet eden adamdır. Hastalarım benim bu düşüncelerimi pek iyi bilirler ve beni öyle severler, severler ki...

Diye devam ederken toplantıda bulunanlardan biri dayanamamış:

— Öyledir doktor bey, demiş, sizi öyle severler ki yalnız paralarını değil, hayatlarını bile sizin için feda ederler!

— Hiç korkmayın beyefendi, sizde kalb yok!..

Senatür...

Muammer Karaca'nın deyimiyle: «Senatür...» Halk deyimiyle daha hoş: «Sen otur!»

Son haftalar senatör seçiminin yenilenmesiyle doldu taşı burda... Hava zaten hep dolu ve taşkın!

Eski Bakanlardan Kâmuran Evliyaoğlu anlatmıştı... Her bakan bilirsiniz, bakanlaşınca bir yolculuk yapar... En mütevâzısı ona düşmüş-tü: İsrail yolculuğu... Daha saltanatlısına ömrü vefa etmedi... Sırf dili tırnaklı oluşumdan böyle konuşuyorum, tevazudan sapmadı Kâmuran Evliyaoğlu, sapmağa da vakti olmadı belki! İşte o İsrail yolculuğunda (Bakan olarak davetliymiş) bir de bakmış ki etrafından bir şey eksilmiş. Hava mı? Su mu? İtibar mı?... Belli değil. Elle tutulur bir eksiklik, kendine bakan yüzlerde de, eline uzanan ellerde de... Mihmandarından bakanına kadar bir eksilme.. Eşyada bile.

Kafası oldukça işler Kâmuran Evliyaoğlu'nun. Düşünmüş: «Bu eksiklik, benim eksikliğimden doğma bir eksiklik olsa gerek. Muhakkak kabine falan düşmüştür...»

Gerçekten de kabine düşmüşmüş paldır küldür... Neyse çabucak tüketmiş yolculuğu da, hiçbir «eksiklikten» rahatsız olmayacağı memlekete dönmüş!

Şimdi senatörlükten kur'anın insafsızlığıyla koparılan senatörler de öyle. Ufalımış dolaşıyorlar.. Bir eksilme var «volümlerinde...» Bir büyüklük var vücutlarında... Bir «yaralılık» var bakışlarında... Solmuş gül yaprağına dönmüşler. Kusura kalmıyan sevgili okuyucularım, bir Divan Edebiyatı Antolojisi hazırladım. Kurtulamıyorum bir türlü güllerin dikeninden, bülbüllerin pençesinden!

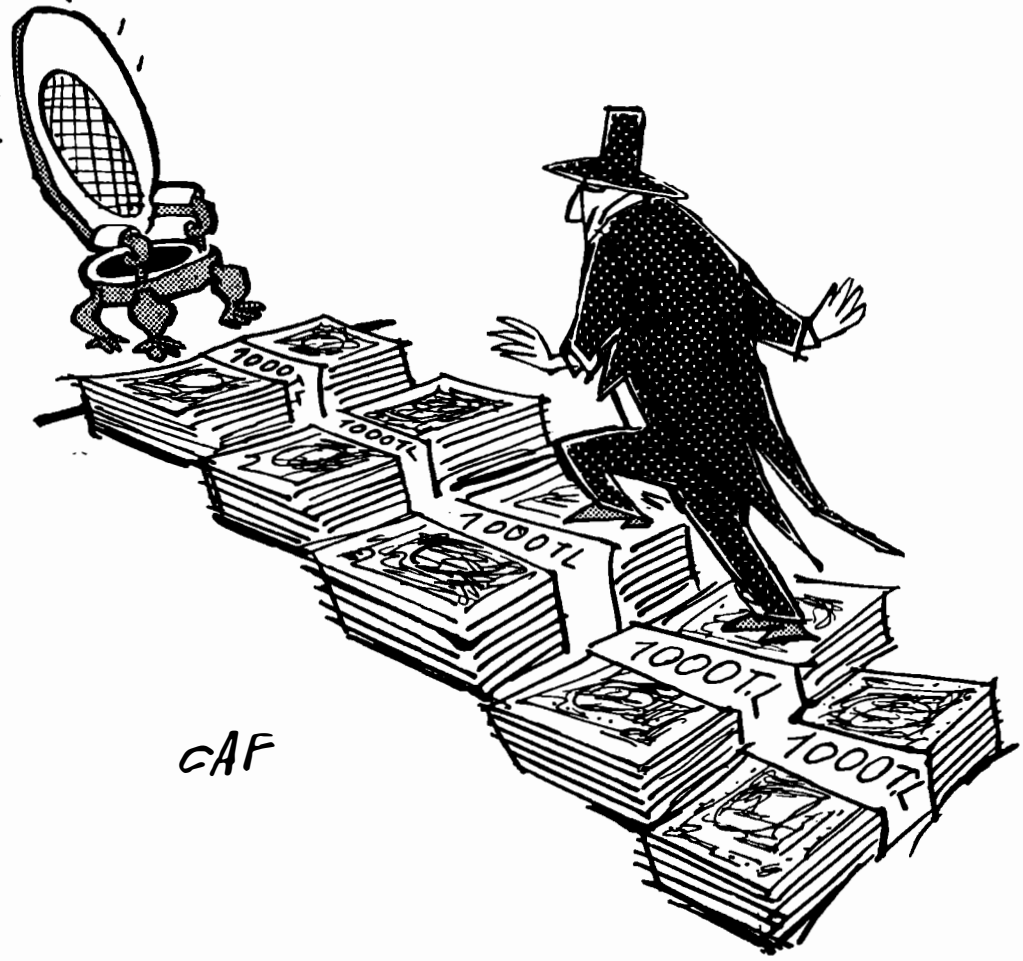
Aramadıkları dostları tekrar arıyorlar. Ortada trafik aksarken, tâ öbür kaldırımlardan katmerli temennâlar ediyorlar, hal hatır soruyorlar!

Hepsinden bahsetmiyorum tabii... «Dünkü» hallerini sakınanlar da var, çünkü «dünkü» hallerinde bir değişiklik olmamıştı ki... Bunlardan biri, Bitlis senatörü Cevdet Geboloğlu... Gülümser gözlü, neşeli, cesur, Doktor Geboloğlu... Yeniden Bitlis'ten adaylığını koyuyor. Kazanacak ta!.. Kâhin misin?.. Biraz!.. Kâhin değil amma, rüzgâr kollamaktan iyi gemici olduk, iyi tâyin edebiliyoruz esintinin yönlerini ve kabartacağı dalgaları ve yalıyacağı kıyıları...

En istekliler, «kurazedeler» diilil... Senatoya «taze» girmek sevdasında olanlar. Bunlardan bir tanesi Ferit Melen dostumuz... Bakanlığın koltuğunu «Sen otur» sandalyasına dayamak arzusunu duyuyor. Dayanaksız iş zor! Bugün, üstünüzde şifalar, kabine düşse, elde ne senatörlük var, ne milletvekilliği... Onun'çin Van'dan aday!

Sevinerek söylemiyorum: Melen de kazanacak! Neden mi?... Gene rüzgârın yönünü ölçtüm biçtim.. Kabartacağı dalgacıkları da.. Yalıyacağı kıyıları da, Van gölünde!

Hepsine, geçen gün bir divar dibine çömelmiş bir ihtiyarcığın bana ettiği duayı etmek isterim: «Allah gördüğünüzden aşağı göstermesin yarabbim...» Bu duayı millet için de ediyorum senatör beyleri!.. Millet için de!

Merdiven!

Valla kardeşim, beni aldattılar!

Şipsirin, esmer gazeteci çocuksu gözlerini karşısındaki usaresiz derili adama dikmiş, dolmuş içini durmadan boşaltıyordu. Çok dolmuştu içi de...

Karşısındaki, sandalyasından kaymış eski bir bakandı. Kaymış olmanın tatlılığını taşıyordu üstünde, başında, bakışında!

— Şunu yaptınız.. Bunu yaptınız. Onu yaptınız.. Büsbütün tersini yapmak lâzımken...

Kaymış bakanın tek cevabı: — «N'apalım ka'deşim, beni aldattılar... N'aapalım kardeşim beni aldattılar... N'aapalım kardeşim beni aldattılar»dı!

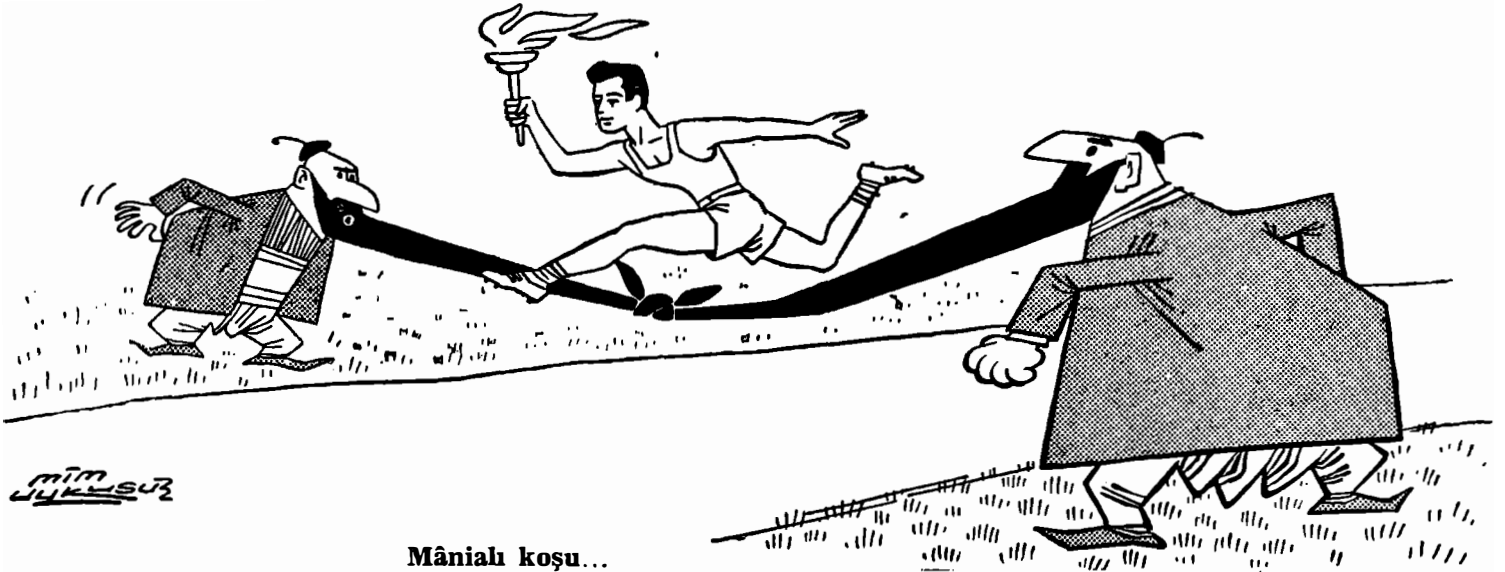
Oyle ya, iş bittikten sonra sıra «n'aapalım» kardeşime gelirdi

hep... Uuuuu, bu ne eski bir teraneydi, ne bayaaat, ne şarkkârii!... Ne... kelime bulamıyorum!

Maamafih kaymış bakan kardeşim, can yoldaşım, gene gelsen, gene aynı şekilde, -n'aapalım- aldattırsın! Benim sana tutulduğum yok... «Basitlikten Bakanlığa» adlı bir eser yazarsam, belki seni de örnek diye kullanırım, bir isim dizisinin ufak bir baklası olarak!

Benim tutulduğum, sana aşılmaz uçurumları aşırıp, seni zirveye konduranlar. Onlar bile diilil. Onları, seni alıp bu uçurumları aşmağa yetkili kılan ortam... N'aapalım ka'deşim, kusura kalma, ben ortama tutuluyorum!..

Nimet ARZIK

Mâniâli koşu...

KAHVEDEKİ tavla şakırtı-ları, gülüşmeler, garsonla-rın iskemleleri düzeltirken çıkardıkları gürültüler, Mucur-lu Osman'ın bağırması ile bir-denbire kesildi:

— Heeeeyyyt ulan!.. Susa-lım!.. Radyo, acansı söylüyor. Bakalım, Kıbrıs'taki Yunan gä-vuru ne haltetmiş gene!..

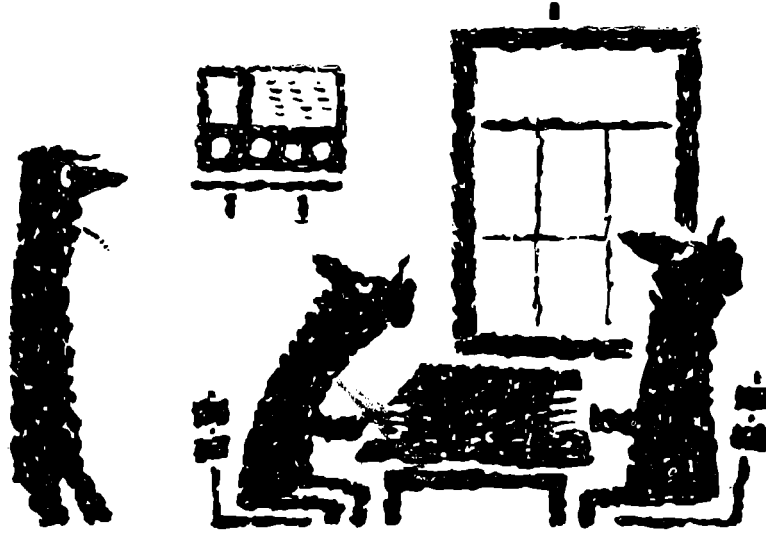
Herkes sustu. Mucur'lu, bir de tezgâha doğru seslendi:

— Nasri.. Oğlum Nasriiii!.. Aç sunun sesini biraz..

Nasri düğmeyi çevirdi. Radyo-nun spikeri, yeni başlamıştı ko-nuşmaya :

«Burası Ankara, İstanbul ve İzmir Radyoları..

Şimdi haberlerimizi okuyoruz. Spikeriniz Saburettin Sabret..

150 dolar ödedik» şeklinde ce-vap vermiştir.

Lefkoşe — Kıbrıs Cumhurbaş-kan Yardımcısı Doktor Fazıl Kü-çük, Kıbrıs'ta yeniden 17 Türk kadın ve çocuğunun şehid edil-mesi olayını, İnsanlığa karşı iş-lenmiş bir cinayet olarak vasıf-landırmış ve durumu, Birleş-miş Milletler Genel Sekreteri nezdinde protesto etmiştir. Fazıl Küçük'ün 267 inci protestosunu teşkil eden bu telgraf, Birleş-miş Milletler Evrak Kalemine 3/5/1964 tarih ve 12707/3810 sayı ile kaydedildikten sonra «Pro-testolar Seksiyonu»nun «Boşver Müdürlüğü»ndeki yeşil camlı dolabın üst rafına kaldırılmış-tır. «Protesto Seksiyonu»na ge-len telgrafların ağırlığı dolay-

Birleşmiş Milletler Yahut Karagöz'ün Yalova Sevası!

Adnan VELİ

Önce, haberlerimizden özetler.

Avusturya Hükümetinden son-ra Kanada Hükümeti de, Bir-leşmiş Milletler emrine, yeni bir takviye kuvveti tahsis etti.

İsveç Parlamentosu U Thant'ın çok acele kaydıyla yaptığı ma-lî yardım müracaatına, şartlı olarak cevap verdi.

Birleşmiş Milletler Genel Sek-reteri, dünya barışı bakımından iyimser..

Birleşik Amerika Hükümeti, Kıbrıs politikasını açıkladı.

Doktor Fazıl Küçük'ün protes-tosu..

Kıbrıs'ta dün şiddetli çarpış-malar cereyan etti.

Şimdi, haberlerimizin tafsilâ-tına geçiyoruz:

Ottawa — Dışişleri Bakanlı-ğına mensup bir yetkili, bugün saat dokuzda (Gmt) yaptığı a-çıklamada, Birleşmiş Milletler Genel Sekreterinin son olarak ortaya attığı çağırışı, Kanada Hükümetinin olumlu karşıladığını bildirmiştir. Avusturya Hü-kümetinin, aynı mahiyetteki ça-ğırışı karşılık, beş kişilik bir tak-viye birliğini Kıbrıs'a yollıyaca-ğını bildirmesinden sonra Kana-da Hükümeti de, bir asteğmen ile iki onbaşısı, Kıbrıs'ta görev almak üzere, Birleşmiş Milletler kuvvetleri emrine vermiştir. As-teğmenin 7,65 çapındaki taban-cası ile iki onbaşının sustalı ça-kırsı, Ağustos ayının ilk haftası-da Kıbrıs'a varmış olacaktır. Üç kişilik askerî birliğin komutanı olan Asteğmen Harold, mide bu-lantısı sebebiyle uçak yolculu-ğuna katlanamadığı için, yarın sa-bah Mont Real'den Karachi'ye mısır püskülü götürecektir. Bu nakliye gemisi ile yola ça-kaçaktır. Bu haberi doğrulayan bir Birleşmiş Milletler sözcüsü, Dünya Barışının korunmasında, her milletin, kendi payına düş-e-ni yaptığını belirtmekten duydu-ğu memnurluğu ifade etmiştir.

New York — Birleşmiş Mil-leter Genel Sekreteri U-Thant, Kıbrıs'taki Barış Gücü'ne veril-miş görev süresinin uzaması ih-timali karşısında beliren mali güçlükleri bertaraf etmek mak-sadıyla, üye devletlerin, yeniden mali yardım imkânları üstünde durmalarını, onbeş gün önce bir

muhtıra ile, ilgili devletlere bil-dirmişti. İsveç Parlamentosu, dün aldığı bir kararla, Birleş-miş Milletler Kuvvetleri emrine 17 dolar, 20 cent (Takriben 155 Türk lirası) daha vermeyi uy-gun bulmuştur. Parlamento söz-cüsü, U-Thant'a sunduğu cewa-bî muhtıradaki, «Bu seferlik hatı-rını kırmadık. Bir daha da biz-den para isterseniz, hava alır-sınız» şeklinde bir ikazda bu-lunmaktadır.

Bununla beraber Birleşmiş Milletler emrine tahsis edilen ek ödenekler toplamı, kısa bir süre içinde 350 dolara yaklaşmış bu-lunmaktadır.

New York — Birleşmiş Mil-leter Genel Sekreteri U-Thant, Afrika Devletlerinin, bakanlar seviyesindeki toplantısında bir konuşma yaparak «Bugüne ka-dar yamyam diye tanınan kabilelerin, ormanda yakaladıkları Avrupalıları çorba kazanına at-madan önce kaynar suya kattık-ları karabiber miktarında, ge-çen yıla nazaran yüzde 13 ora-nında bir eksiltme yaptıklarını, bunun da Dünya Barışı bakımın-dan ileri bir merhale teşkil etti-ğini açıklamıştır.

U-Thant konuşmasına devam-la, barışçı gayeler uğruna elde edilen bu gelişmelerin, insanlı-ğın mutluluğunu müjdeleyen bir işaret olduğunu da söylemiştir.

Kıbrıs konusunda sorulan bir soruya cevaben Genel Sekreter, durumun günden güne düzeldi-ğini, son bir hafta içinde Yunan-lılarla Türklerin birbirlerine karşı kullandıkları mermilerin 10670 den 10664 e düştüğünü söz-lerine eklemiştir.

Vaşington — Dün akşam geç saatlerde, Birleşik Amerika Dış-ışleri Bakanlığı Yakındoğu Mü-nasebetleri Dairesi Başkan ve-kili tarafından, Kıbrıs olayları-yla ilgili olarak bir basın toplan-tısı yapılmıştır. Toplantıda, Bir-leşik Amerika'nın «Ne şiş yan-sın, ne kebab» politikasını açık-lıyan sözcü, «Ah!.. Biz o çapkın palikaryaları çok severiz. Meh-metçikler de bizdendir. Yara-mazlık etmesinler. Yerlerinde o-tursunlar» şeklinde bir konu-şma yapınca, Pâkistan'lı gazete-cilerden Firuzullah Ferzânî, söz-cüden «Dünya Barışı ve İnsan Hakları gibi üstü cilâlı lâflar uğruna, Türkiye'den onbin kilo-metre uzaktaki Kore'de, binler-ce Türk'ün şehit düştüğü gerçe-ği karşısında, gene aynı yaldızlı idealler için Kıbrıs olaylarında Birleşik Amerika'nın koltuğu-nun altındaki tüylerden bir ta-nesini bile kımlıdatmaması key-fiyetini nasıl izah edeceğine sor-ması üzerine, sözcü «Evet ama, biz, Kore'de ölen her Türk için, o zamanki Türk Hükümetine

siyla, binanın biraz yana yattı-ğı rivayetleri, ilgililer tarafın-dan yalanlanmıştır.

Lefkoşe — Lefkoşe'de EOKA'cı rumlarla Türk Mücahitleri a-rasında, dün de şiddetli çarpış-malar cereyan etmiştir. Bu çarpışmaları önlemek ve bir «Ateş kes anlaşması» sağlamak için olay yerine gönderilen Birleşmiş Milletler Barış Gücü'ne bağlı kuvvetler, Rum tedhişçiler ta-rafından yakalandıktan sonra, zırhlı taşıtlarla bir dere içine in-dirilmiştir. 11 kişiden ibaret o-lan Barış Gücü, rumlar tarafın-dan derenin içinde, eşek sudan gelinceye kadar dövülmüştür. Avusturya Birliğinden Başçavuş Fritz, yediği dayanın tesiriyle bayılmış, Kanada Birliğinden Peter adındaki onbaşı, korkuy-la, altını kirletmiştir. O durum-da sabaha kadar rumların elin-de esir kalan Barış Gücü men-supları, ancak «tövbeler tövbe-si» dedikten sonra serbest bira-kılmışlardır. Bunlardan, altını kirleten Kanada'lı Peter'in, bal-dırları arasında, asid fazlalığı dolayısıyla pişik ârâzi görüldü-ğünden, hastanın tedavisi için New York'dan özel bir uçakla, yeter miktarda, gliserinli apış-arası yastıkları Kıbrıs'a sevke-dilmiştir.

Burası Ankara, İstanbul ve İzmir Radyoları.. Şimdi, günün yorumunu sunuyoruz...

Mucur'lu Osman, tezgâha doğ-ru bir daha bağırıldı:

— Çingeneeee!.. Kes şu rad-yoyu be..

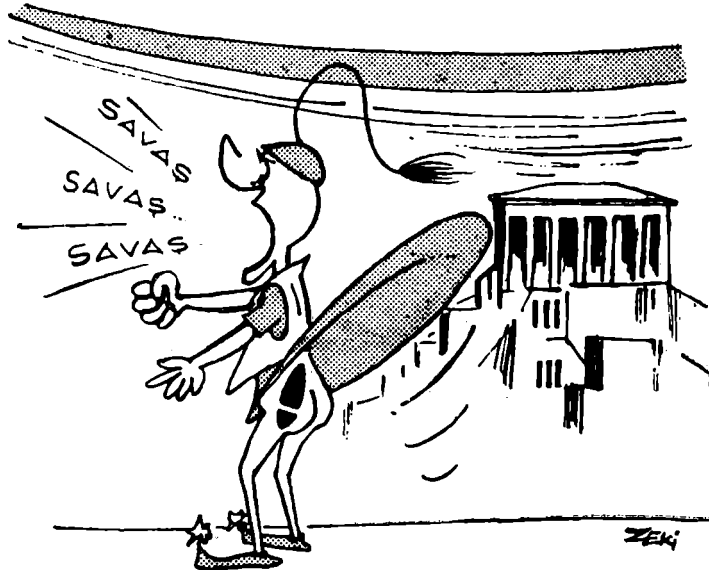
Nasri, sesini kıstı radyonun. Osman, etrafındakilere döndü:

— Yahu, duyduunuz mu?.. dedi. Topkapı'da, Kiblesiz Niyazi'nin kahvesinde her gece karagöz oy-natılıyormuş..

— Duymadık, dediler..

— Öyleyse kalkalım buradan, dedi. Birleşmiş Milletlerin ma-sallarını dinliyeceğimize, gıdıp karagöz oyununu seyredelim. Namussuzum, daha fazla eğleni-riz. Yürüyün ulan!.. Hepinizin parası benden.. Misafirim olun bu akşam, eşşoğlular..

Yerinden fırladı. Kapiya ge-lince durup ardına baktı. Büt-ün kahve halkı, peşinden geli-yordu.

Yunanistan Türkiye'yi tehdit etti. (Gazeteler)

BİRİNCİ

Vatanseverlik!

Sayın Tekel Bakanı şöyle buyurmuş:

— Kahve içmemek vatan-severliktir.

Peki, Amerikan sigarası içmek nedir?.. Arkadaşlarının ceplerini yokladıktan sonra lütfen bana cevap verirler mi?

Bitmediiii... İngiliz kumaşı nedir? Buna da kendi sırtındaki elbisenin kumaşını yokladıktan sonra cevap vermesini sayın bakandan rica ederim.

**Yine bitmediiii... Ya İtalyan
kravatı ya Fransız kokusu?**

Yine de bitmediiii... Ya milyonlarca doları Araplar'a kurban eden hac seferi?.. Ya Kasım Gülek'i bile hacı eden bu acı sefer... Ya şu Amerikan pazarlarındaki şınanay blüz-

lar, bayat kompostolar, kokmuş çorbalar?.. Ya şu üçbuçuk sosyete zübbesini gerindiren Mandy'ye kaptırdığımız dövizler?.. Ya gazetelerin küçük ilânlarını dolduran bitmez tükenmez vizonlar, ast-raganlar, deniz motorları, son model, sıfır kilometrede otomobiller?..

Hani, medresedeki odasına bir yosma atan yobaz: «İpek gömleğini çek, tenime değme-sin, günahtır» deyince, acı bir isyanla gülen kadın: «İlâhî hoca, demiş, ya bu yaptığın iş pek mi sevaptır?»

Siz de lütfen cevap verirsiniz sayın bakan? «Ya bu saydıklarım hep mi vatanseverliktir!»

— Bak, bak, Barış Kuvveti kumandanı Hintli general burnunu karıştırıyor..
— Keske yalnız burnunu karıştırıyadı!.

— Keşke yalnız burnunu karıştırsaydı!..

Kurşun!

Yalancının mumu

**İstersen en geriye, dilersen en başa dur,
Köpeksiz köy bulmuşun değneksiz dolaşa dur!
Tezatlar karşısında biraz da sen şaşa dur.**

**Bu âhenge uymasan elâlem seni kınar,
«Yalancıların mumu yatsıya kadar yanar!»**

* * *

**Millet, partili demek.. Huzur demek, af demek!
Üst yanı affa lâyık olmıyan bir gaf demek.
Plân demek, lâf demek.. Reform demek lâf demek!
Yalancılarla dolmuş her bir köşe, her kenar,
«Yalancıların mumu yatsıya kadar yanar!»**

* * *

**Gıvciv de beğenmezmiş terkettiği kabuğu,
Gözünde vurgunculuk hırından doğan buğu.
Cemaziyevlevvelin donunu giymiş çoğu!
Esas kaynağı nerde, nasıl akar bu pınar?
«Yalancıların mumu yatıysa kadar yanar!»**

* * *

**Riyakârlık başka şey, başka şeydir nezaket,
Herkes idrâksiz değil, çiftlik değil memleket,
Zehir risaleleri tevzi et paket paket!
Kişi can düşmanını nasıl rahmetle anar?
«Yalancıların mumu yatsıya kadar yanar!»**

* * *

**Ne demeli milleti kısım kısım bölene?
Herkes dâvetli bugün vereceğim şölene!
Acınır başı taş a çarpıp murdar ölene...**

**Onlar için her zaman katran kazanı kaynar,
«Yalancılardan mumu yatsıya kadar yanar!»**

✿ ✿ ✿

**Bir olur mu semerle yürük atın eđeri?
Her Őeyin ayrı ayrı biđilmiŐtir değeri.
Kaybolan firsatları elde edersem geri:**

- **Bizim de baŐımıza bir devlet kuŐu konar,
«Yalancılarını mumu yatsıya kadar yanar!»**

**Bize tesir etmiyor artık sitem kurşunu,
Her tıpayı açıyor iltimas tırbüşonu!
Bu yoksa işitirsin mutlaka her gün şunu:**
— Dilekçen için yazdık üst makama derkenar.
«Yalancılardan mumu yatısıya kadar yanar!»

Salâhattin KUTLU

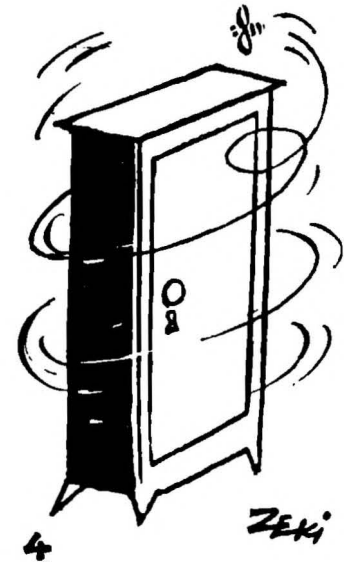
1

2

3

4

Yazısız

De Gaulle

Adenauer

Erha

Sorular

Dâvet etmek, uzaklaşmak,
Nazından mı, şakandan mı?
Her duyduğun söze şaşmak
Huyundan mı, cakandan mı?
* * *

Bir gün açık, bir gün kışık?
Bu ne makyaj, bu ne şıklık?
Elbisende sıkışıklık
Göğsünden mi, yakandan mı?
* * *

Hem pamuksun, hem çiğitsin,
İşve ek ki sevdâ bitsin!
Bunca âşık nerden gitsin:
Önünden mi, arkandan mı?
* * *

Sevgi derle kucak kucak,
Varsın sönsün birçok ocak!
Kimden hesap sorulacak:
Görüp baştan çıkandan mı?
* * *

İlâç aldım her hekimden,
Soğumadım «Bir tıkim»den!
Anlat senin şekvan kimden:
Öpenden mi, sıkandan mı?

Devran

Kabuk sağlam, çürük üzü,
Kimin kime vardır sözü?
Pek çoğaldı malingözü
Bu atışma, bu kin neye?
* * *

Kuru hiddet neye yarar?
Zaman geniş, gönüller dar.
Bekle sen taâa haşre kadar!
Bu çatışma, bu kin neye?
* * *

Altında bir yırtık hasır,
Kazanç kısır, talih kısır.
Her hâdise taşır bir sır
Bu tartışma, bu kin neye?
* * *

Hâtıralar dipsiz kuyu,
Ne kova var, ne de suyu.
Uyu kör talihim, uyu!
Bu tutuşma, bu kin neye?

Salâhattin KUTLU

Miyop kadın !

İki adam konuşuyorlardı, biri ötekine dert yandı:

— Karım o kadar miyop ki, azızım, on adım ötedeki ineği göremiyor!...

— Yaaa... dedi öteki, sen benim karımı görsen!... O kadar miyop ki, yazı bile yazamıyor!...

— Niçin?...

— Çünkü yazdıklarını burnu ile siliyor da ondan!...

lülü politikacılara da sirayet etti!

Fidel Castro

Khrushçof

Vazgeç hanım

Avukat Y. K. ye bir kadın müracaat eder:

— Kocam beş ay önce bir kutu bezelye konservesi almaya gitti
bir daha gelmedi, ne yapayım?..

Şen avukat hemen yapıtırdı:

— Hanım sen bezelyeden vazgeç, kuru fasulye pişir!.

Sabırın sonu

Ayarımız bozuk düzen,
Bilinemez ne hâlettir!
Sabret, nedir seni üzen?
Sabrın sonu selâmettir!

Hayal dolu şu ömrümüz,
Ne bekleriz gece gündüz?
Lâkin vakit erken henüz:
Sabrın sonu selâmettir!

Dişini sık, içini çek;
Endişeye kapılma pek.
İşlerimiz düzelecek:
Sabrın sonu selâmettir!

Sarmış yine hülyanı, bak,
Bahçeli ev, süslü konak!
Telâş etme hey avanak:
Sabrın sonu selâmettir!

Sıksak biraz kemerleri,
Gideceğiz çok ileri!
Yok şüphenin artık yeri:
Sabrın sonu selâmettir!

Kaygımızdır, gâh, istikbal,
Ah istikbal, vah istikbal!
Şuracıkta nah istikbal:
Sabrın sonu selâmettir!

Kıbrıs işi uzadı çok,
Millet, yayı gerğın bir ok!
Aceleye ihtiyaç yok:
Sabrın sonu selâmettir!

Kader, kısmet sermayemiz;
Ona bağı her gayemiz!
Böyle yağrılmış mayemiz:
Sabrın sonu selâmettir!

Altmışına geliyor yaş,
Saç ağardı, yoruldu baş!
Haydi yürü yavaş yavaş:
Sabrın sonu selâmettir!

Derken başlar bir yolculuk:
Görünüyor başka ufuk..
Ne ses kalır, ne de soluk:
Sabrın sonu selâmettir!..

Hamdi Akalın

«Plâjlardan nûmuneler alınacak.» — Gazeteler —

Semih Balasöğüt

— İşte efendim nûmuneler!..

Bir intihar olayı!

4 KÜÇÜK NEDEN

cevap Güven

INTİHAR etmek istediğim söylentileri almış yürümüştü. Kasabanın genel helâsında intihar etmek istemişim de kurtarmışlar... Bütün kasaba bunu böyle biliyor şimdi. Size olayın içyüzünü açıklayacağım. (Kasabamız halkına da açıkladım ama, kimse inanmadı.) Önce şunu söyleyeyim ki, bu kökten asılsız bir iftiradan başka bir şey değildir.

Bizim kasaba 2000 nüfuslu küçük bir yerdir. Herkes birbirini tanır; herkes birbirini tanıdığı için ben herkesi tanırım, herkes de beni... Olaylar hemen her gün aynıdır. Hiçbir olağan üstülük, değişiklik görülmez.

İşte böyle bir yerde başımdan geçen olay, kasabamız halkı için arayıp da bulamadıkları bir nimet

oldu ve bütün kasaba aylarca benim intihar hikâyesiyle çalkalandı durdu.

Aslına bakarsanız başıma gelen bu acıklı ve gülünç olay birbiriyle hiçbir ilgisi olmayan dört küçük nedenin bir araya gelmesinden doğdu. Bu dört küçük nedenin bir teki -evet yalnız bir teki- bile olmasaydı, ben bu durumlara düşmiyecektim. Şimdi size bu dört küçük nedeni birer birer yazayım da benim ne değin şanssız bir kişi olduğumu anlayın:

1 — İstanbul'daki umum müdür bay X'in üç yıl önce almış olduğu daktilo Aysel'in çok güzel oluşu.

2 — Olaydan bir gün önce, yolda düşürdüğüm pardesü kuşağının bulunması.

3 — Fatma'nın kızı Fadime'nin çocuğunun olaydan bir önceki gece çok ağlaması.

4 — Belediyenin gevşekliği, ya da Ramazan ustanın savsaklığı.

Gördüğünüz gibi birbirine hiçbir ilintisi olmayan dört küçük neden. Bunlardan bir teki bile olmasaydı, bütün bunlar başıma gelmiyecekti.

Neyse. Bakın bütün bunlar nasıl oldu anlatayım:

Bir cumartesi, kasabanın genel helâsına gittim. Helâyı yapan Ramazan usta, işi savsakladığı için kapı sürgüsünü iğretli takmış ve o

da bir süre sonra düşmüştü. Belediye ise gevşekliğinden ötürü yeni bir sürgü taktırmamıştı. Ne yapmalıydım? Kaybolan pardösü kuşağım bir gün önce bulunmuştu. Ve ben doğuştan eşsiz bir zekâyâ sahiptim. Pardösü kuşağını kapının ardındaki çiviye bağlar, böylelikle birisinin münasebetsizliğine karşı korunurdum... Öyle yaptım...

Kuşağa sımsıkı yapışmış, kapıyı birdenbire açılacak olan birine karşı boşta bulunmamıya çalışıyordum. Öte yandan da böyle yerlerde düşünülmesi gelenek olduğu gibi «Birleşmiş Milletler», «Toprak reformu», «Mavi bereli ordu» gibi önemli yurt ve dünya sorunlarını çözmeye uğraşıyordum.

Şimdi genel helâyâ yakın bir bakılda tezgâhtarlık yapan Veli, üç yıl önce İstanbul'da umum müdür Bay X'in odacısıydı. Veli'nin tâ küçüklükten beri kapı vurmak diye bir âdeti yoktu. Tersliğe bakın, Bay X o sıralar, çok güzel bir kız olan Aysel'i daktilo almıştı. Eğer Bay X, eski daktilosunu değiştirmemiş olsaydı, Veli'nin kapıyı vurma huyu ister olsun, ister olmasındı... Fakat daktilo Aysel'in gelişinin ikinci günü Veli, bu kötü huyu yüzünden umum müdür Bay X tarafından kovulmuş, o da baba ocağı kasabasına dönerek bir bakkalın yanına tezgâhtar olmuştu.

Olanalr bu kadarla kalsa yine de bir anlam taşımazdı. Ne var ki Fadime'nin çocuğu, o gece sabaha dek ağlamış, uykusuz kalan kadıncağz da o sabah çarşıya çıkan annesine: «Anne beş metre de bel lâstığı al» demeyi unutmuştu...

Fatma'hanım doğruca Veli'nin tezgâhtar olduğu dükkâna gitmiş, alacaklarının hepsini almıştı.

İşte, o dükkândan çıkar çıkmaz, Veli de, eli pantolonun düğmelerinde, sokağa fırlamıştı... Ve Veli hızla genel helâyâ girmiş, girmesiyle de benim bulunduğum helâ kapısının koluna yapışması bir olmuştu...

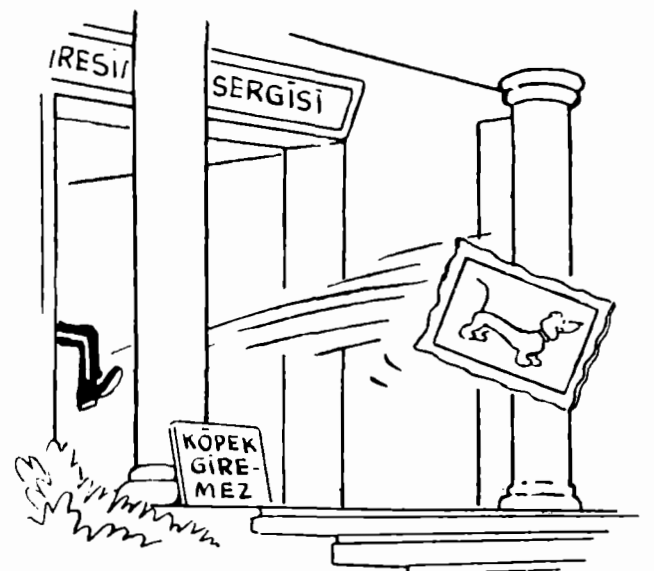
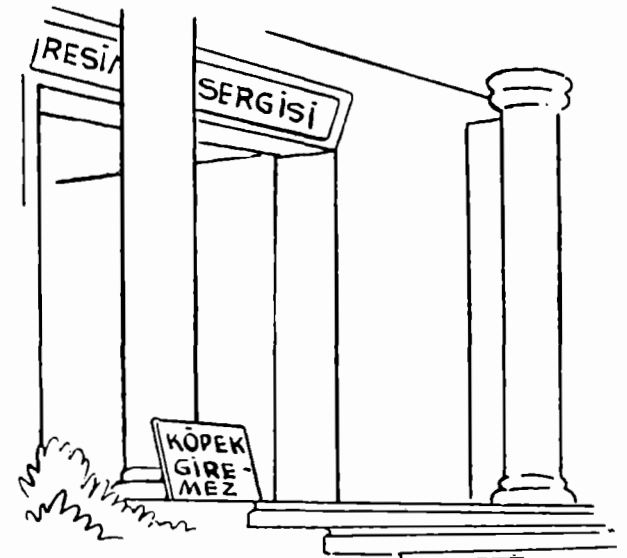
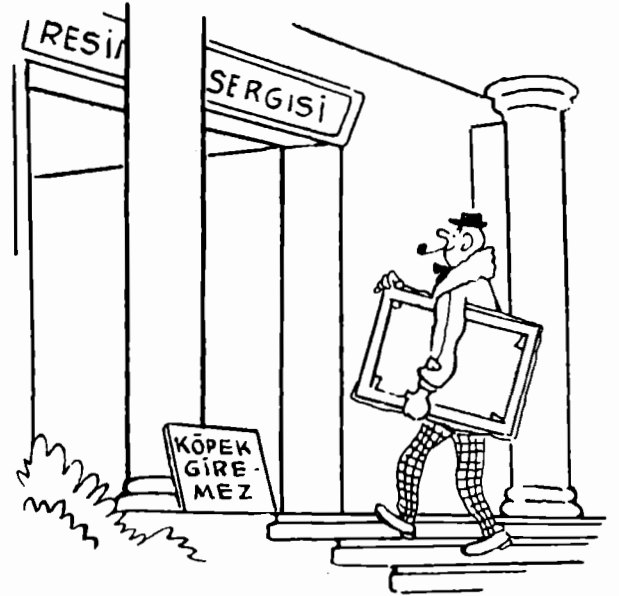
İşte ben tam bu sırada Birleşmiş Milletler sorunuyla, reformları bitirmiş demokrasimizin sonuna gelmişim. Ama Veli benim bu gibi yüksek şeylerle uğraştığını bilmediğinden kapı kolunu olanca gücüyle çekmişti. Ben ise işin korunçuluğunu birden kavramış ve demokrasiyi bir yana bırakarak bir elimle pantolonumu çekerken, öbür elimle de pardösü kuşağına bütün gücümle asılmışım. Bu iki büyük gücün çatışmasından ne Veli, ne de ben başarıya ulaşamayınca kocaman çivi kapıdan çıkıvermişti. Böylelikle Veli taklalar atarak yerlere yuvarlanmış ve neye uğradığını şaşırarak kaçmıştı. Bana gelince, takla atacak geniş bir alan bulamadığım için helâ duvarlarına çarparak yere yığılmışım...

Veli'nin koşarak geldiğini gören çarşı «Ne o?...» diyerek başına toplanmış, çok korkan Veli ise parmağı ile ancak helâyı gösterebilmişti...

Böylece başıma toplanan halk, helâda başı kanlar içinde baygın yatan beni ve elimde kocaman bir çiviye bağlı pardösü kuşağını görünce, benim doğuştan gelen eşsiz bir zekâyâ sahip olduğumu unutarak, hemen oracıkta son ve değişmez hükmünü vermişti: «İntihar etmek istemiş!..»

İşte kasabamızı aylardır çalkandıran intihar hikâyesinin aslı esası budur.

AZOR

Yazısız hikâye

MİLLETLER GÜLÜYOR

Kayınvalde !

New York'ta Smith, Brown'a soruyordu:

— Hâlâ, Robensonların yanında mısın?...

— Hayır, bu sabah ayrıldım!...

— Niçin?...

— Yanlarına ilk girdiğim günlerdi, domuzları öldü, sekiz gün müddetle domuz eti yedik. Ondan sonra inek öldü. Bir haftadan fazla müddetçe kızarmış inek eti yedik. Sonra sıra hindiye geldi... Üç günde de onu bitirdik. Robenson'un kayınvaldesi kendini iyi hissetmediği için, yatağa yatınca, ben de pılımı, pırtımı topladım!...

İyi koca

Moşa ile Tamara Moskova'da, Kızıl Meydanda dertle-
şiyorlardı: Moşa üzüntüyle;

— Bazan dedi, kendi kendime partiden olmayan biriyle evlenmekle iyi bir şey yapıp yapmadığımı soruyorum!...

— Nasıl? dedi Tamara hayretle, Fedor partiye kayıtlı değil mi?...

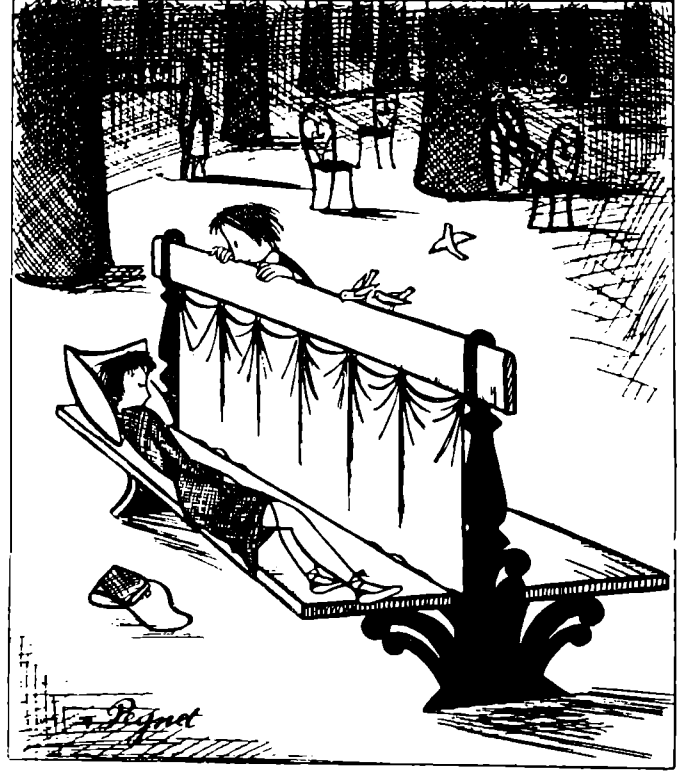
— Hayır.

— Partiye kayıtlı olmıyan bir adamın, hiçbir zaman iyi bir koca olmayacağını bilmiyor musun?

— Peki ya! Sen bundan emin misin?...

— Tamara'yla!...

— Hay Allah! Görüyor musun bendeki şans!... Şimdi kocamı, hiç vicdan azabı duymadan aldatabileceğim!...

Yazısız

At yarışı

Adam eve, üstü başı tozlu, yüzü kıpkırmızı, gömleği yırtık, kan, ter içinde geldi. Karısı merakla sordu:

— Sevgilim, başına ne geldi?...

— Hiç sorma, At yarışlarının geliyorum!...

— Yarıştan mı? Hayret! Peki seni bu hale koyan kim?...

— Bak, anlatayım... Ahırların yanında, atların çıkışını seyre-di-yordum. Bir aralık ayakkabımın bağının açıldığını farkettilim, b. ayakkabı için eğildim. Ne olduysa, o anda oldu. Sırtıma bir çuha atılarak üstüne de yıldırım gibi bir jöke, eradı ve kırbaçlamağa başladı.

— Zavallı sevgilim! Peki sonra ne oldu?...

— Sondan üçü...

Akraba!...

Avustralya'nın, orta kısımlarında, dünyanın en korkunç yamyamları yaşırdı... İngiliz seyyahlarından biri, son yıllarda, bu bölgede incelemeler yaparken, medenileşmiş bir kabile reisi tarafından kabul edildi. Reis, O'nu soğuk hava tertibatı olan villasına götürdü. O'na soğuk bir içki ikram etti:

Kadehleri tokuşturacakları sırada kabile reisi:

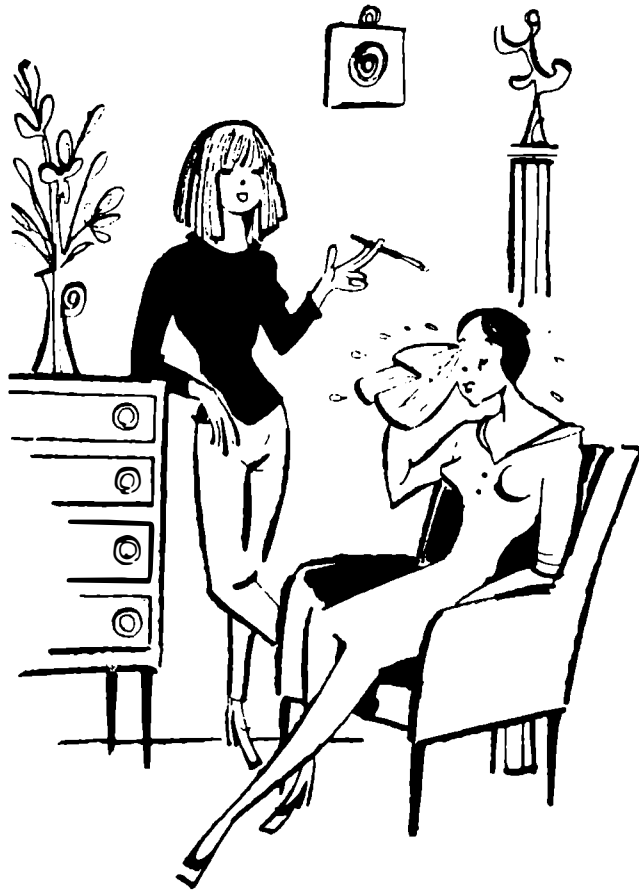
— Seneler sonra bulduğum akrabamın şerefine içmekle büyük bir zevk duyuyorum dedi.

— Hangi akrabanız?...

— Sayın Bay, siz, 100 sene evvel, atalarımızın yaşadığı, bu bölgeyi keşfeden Lord Coven-dis'in torunu değil misiniz?...

— Evet doğru!...

— Eh işte!... Ayıu kandan sayılırız. Benim büyük babamın babası, O'nu yemişmiş...

— Yaşıyamam artık, şerefim lekелendi..

— Üzüldüğün şeye bak.. Yarım şişe benzinle pırl pırl olur!

Sıcacık

Mac Tavish seyahatten anı-
zın dönünce, karısını, aşığının kollarında yakalar. Vaziyet o kadar aşıkardır ki, şüphe götürür tarafı yoktur!...

Cam fena halde sıkılan, Mac Tavish doğru kütüphaneye gider, tabancayla geri döner.

Namluyu karısına doğru çevirirken, aşığının elbiselerini bile almadan kaçmış olduğunu görür. O dakikaya kadar ağzını açmamış olan karısı, ağlamaya, yalvarmaya başlar:

— Mac, beni öldürmeden önce iyi düşün!

— Her şeyi düşündüm, sefil kadın!...

— Cenaze, mezar masraflarını da düşündün mü?

Tetli çekmek üzere olan Mac Tavish bir an durur. Tabancasını kütüphaneye götürürken karısı arkasından seslenir:

— Çabuk gel sevgilim! Çabuk!... Bu gece buyyotu ısıtmak için boşuna havagazi sarfetme; yerin sıcak!...

At

Newyork'un muazzam caddelerinden birinde Dean arkadaşı Levy'yi koşarken görür, hemen durdurur.

— Böyle, acele, acele nereye gidiyorsun?

Diye sorar.

Öteki bir nefeste cevap verir: — Bu akşam saat altıda Beşinci caddeden, ata binmiş çıplak bir kadın geçecekmiş onu görmeğe gidiyorum der.

— Hayret! der öteki, ben de en aşağı on senedir oraya giderim ama, atı bir türlü göremedim!!!...

Dünden BUGÜNE

DERLEYEN: Kudret Sinan

— Çocuklar, hakkınızı helâl edin: Edirnekapıda bir arkadaşın düğününe gidiyorum. Şayet sofa çökmez, ev yıkılmaz, kavga, cinayet çıkmazsa onikiye doğru gelirim!

Eski Şiirde Mizah

İstifa

On dokuzuncu yüzyılın nükteci şairlerinden Tıflı Hasan Efendi, bir süre Bandırma Rüsumat Müdürlüğünde bulunur. Müdürlüğü sırasında adı bir tuz yolsuzluğuna karışır. Zavallı şair masumdur ama, bunu ispatlayınca kadar akla kararı seçer. Nihayet ispatlar ve aynı gün de şu beytleri eklediği istifa mektubunu ilgililere yollayıp İstanbul'a döner:

Tuz çaldılar Bandırma'dan,
Parmağımı bandırmadan,
Benim halim yaman oldu
Müfettişi kandırmadan.
Ayrıl Tıflı, ayrıl oğlum,
Buradan, bir an durmadan..

İsmarlama nâzır

İkinci Meşrutiyet devri mizah gazetelerinden (Gıdık'ta çıkan (Siyasi Haberler) den bir örnek:

«Uzun müddettir boş duran, daha bir müddet te boş duracağı anlaşılan Nafia Nazırlığına Boşo Efendinin tayin edileceği, hiç değilse ve kâleten bu vazifeye getirileceği Rum basını tarafından yazılmakta ise de, bizim aldığımız haberlere göre, bunun aslı yoktur. Çünkü, iyi bir Nafia Nazırı elde etmek için, Avrupa fabrikalarına sipariş edilen nazır kalıplarının tamamlandığı, yakında dökülerek ilk posta ile gönderileceği, bu fabrikalar tarafından telgrafla şehrimize bildirilmiştir.»

Pratik bir abone işi

1873 yıllarında çıkan (Çınıraklı Tatar) gazetesinin yalnız yıllık abonesi olduğundan; niçin altı ve üç aylık abone de kaydedilmediğinden, okuyucular şikâyet ediyorlar olmalı ki, gazete, bir sayısında şöyle bir yazı koyuyor:

Edebiyatta Mizah

Bir gün Süleyman Nazif, Mabeyn Başkâtibi Ali Fuad Bey ve İbnülemin Mahmud Kemal bey; çağrı üzerine, zamanın zenginlerinden birinin evine akşam yemeğine gitmişler. Süleyman Nazif, ev sahibini ilk defa görüyordu. Ev sahibi, teorik müzik bilgisine sahipti, iyi de keman çalıyordu. Ancak sesi dinlenilir cinsten değildi, pek beddi; oysa ki Süleyman Nazif'in de çirkin sese tahammülü yoktu. Ali Fuad beyle İbnülemin Mahmud Kemal, Süleyman Nazif'e bir oyun oynamayı düşündüler; ev sahibinden, Süleyman Nazif için bir kaç şarkı okumasını rica ettiler. Adam hemen kemanını kuyup ortaya dikildi. Kulakları tırmalayan berbad sesi ile avaz avaz ötmeye başladı. Süleyman Nazif'in bir anda nevre dönmüştü; İbnülemin'e eğilip:

«— Aman üstad; bu ses yenilir yutulur cinsten değil; Allah aşkına şu adamı münasipce anlat ta sustur..»

Diye rica etti. İbnülemin Mahmud Kemal, ona, «Olur.» dedi. Sonra ev sahibine yaklaşıp usulca kulağına fısıldadı:

«— Efendim; Nazif Bey sizin sesinize pek hayran kalmış. Yalnız alçak sesle okuyuşunuzdan şikâyetçi. (Acaba biraz daha yüksek sesle okuyamazlar mı?) diye rica ediyorlar.»

Eski Türk Mizahı

«Gazetemizin altı ve üç aylık abonesi olmadığından dolayı şikâyet mektupları almaktayız. Badema gazetemiz için altı ve üç aylık abone zaruret hasıl olmuştur. Yeni ta'rifemiz aşağıdadır:

Senelik Altı aylık Üç aylık

4 Mecidiye 4 Mecidiye 4 Mecidiye

Ümid ederiz ki muhterem okuyucularımız, bu pratik yeni ücret ta'rifemizden faydalanmayı ihmal etmeyeceklerdir.»

Tahta kurusu ilâçları

1911 yılında çıkan (Afacan) adlı mizah dergisi, o yaz çok fazla olan tahta kuruları için şu ilâçları salık veriyor:

«Yenikapılı Lâtif Efendinin tavsiyesi: Gözlerine kırmızı biber ekip kerataları a'mâ etmeli.. Hacı Zâhid Beyin tavsiyesi: Birer birer tutup, dişlerinin kamaşması için, ağızlarına limon veya koruk suyu sıkmalı.. Profesör Ali Tefik Beyin tavsiyesi: Yüksek sesle na'ra atıp, korkutmak suretiyle, bir daha eve gelmeye cesaretleri kalmıyacak şekilde onları kaçırmalı...»

Biraz daha

Sanatçı bu iltifattan pek duyulanmıştı:

«— Hay hay efendim; cevabını verdi. Gerçi sesim daha çok çıkmazsa da, madem ki arzu ediyorlar, elimden geldiği kadar bağırayım.»

Ve hemen Süleyman Nazif'in burnunun dibini kadar sokularak, bağırınca büsbütün insanı deli eden sesi ile, üstadı memnun etmeye çalıştı. Süleyman Nazif, neye uğradığını şaşırmıştı. Bir sürü şaşkın perişan, adama bakıyor; sonra köşelerinde kıs kıs gülen arkadaşlarını süzdü. Kıddeti topuğuna çıkmıştı. Adamın duyabileceğini bile düşünmeden:

«— Allah, üçünüzün de belâsını versin!»

Diyecek, kapıyı vurup dışarı uğradı. Şaşırın ev sahibi:

«— Ne oldu? Niçin böyle yaptın?» gibilerden saf saf soruyordu. İbnülemin Mahmud Kemal; durumu kurtarmak için:

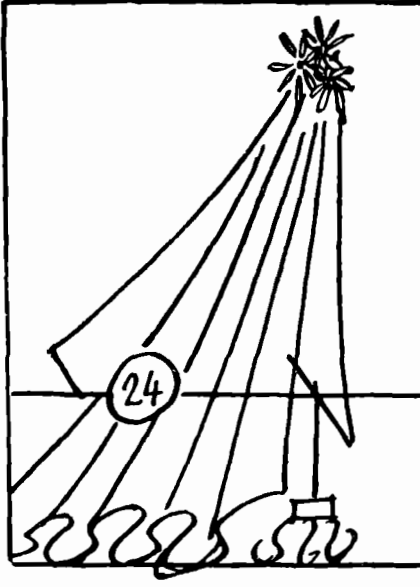
«— Arkadaşımız biraz asabidir; ricasına rağmen gereği kadar yüksek sesle okumayışınıza alınıp gitti.»

Dedi. Ali Fuad Bey, kahkahalarını zaptetmek için kendini zor tutuyordu. İzin alıp çıktılar.

Süleyman Nazif, köşe başında o müthiş dişlerini gıcırdatarak, onları bekliyordu. Ne olur ne olmaz diye düşünerek, usulca, yan sokaklardan birine sap-tılar.

SATILIK GELİN İSVABI

YAZAN, ADNAN TAHİR
ÇİZEN, TURHAN SELÇUK

İRFAN, UYKUSUZ GEÇEN BİR GEÇENİN SABAHINDA HALÂ ŞAŞKIN VE KARARSIZDIR. NE YAPACAĞINI KESTİREMİYOR BİR TÜRLÜ. VERİLMİŞ BİR SÖZ UĞRUNA PERİHAN'DAN MI VAZGEÇMELİ YOKSA NERMIN'E HER ŞEYİ AÇIKÇA SÖYLEYİP AF MI DİLEMELİ?... İKİSİ DE İMKÂNSIZ. ŞU HALDE KENDİSİNİ OLAYLARIN AKIŞINA BIRAKMAKTAN BAŞKA ÇARE YOK. TANRI NE GÖSTERECEK BAKALIM?... ..

BİR MİRASÇI ARANIYOR! AZİZ NESİN

— 17 —

Anlattıklarımın size bir faydası olur mu, bilmem... Yaa, işte böyle...

Ondan sonra beyim, şunu da söylüyeyim ki, benim hayatımı kurtaran o kadındır. Verdiği sözü tuttu kadın doğrusu... Evet beni tedavi ettirdi, lakin, ne yalan söyleyeyim, ben dayanamadım... Sonunda pes ettim... Bu şimdiki şişmanlığımın başlaması daha o zamandan... Ne bakım, ne bakım!..

İnsana uzaktan kolay gelir, ama değil... Dayanamadım kardeşim... Kaç sene oldu... Arasıra o ilk geceyi hatırlarım da kendi kendime gülerim, başkasına da anlatamam... Size anlattım da şimdi bayağı rahatladım, biliyor musunuz! Kendi başımdan geçmemiş olsa da başka biri anlatsa, inanmam... O günler de bir rüya imiş, geldi geçti... Yani hayatımı kurtaran, emin olun, Müstesna Hanımefendi'dir. Hakikaten hanımefendi'di. İki seneye yakın evli kaldık... O kollar dayak atardım da, dayaktı sonra yine ona «Hanımefendi» derdim. Şimdi size belki komik gelir ama, hakikat budur. Hiçbiri erkek o kadına hürmetsizlik edemez, saçından tırnağına hanımefendi'di. Birbirimize karşı daima hürmetimiz vardı... Dayak mı dediniz? Aman efendim, o dayak hastaya verilen ilaç gibi bir şey... Meselâ bir insan başı ağrıyan karısına aspirin verse, aspirin verdi diye ona olan saygısı azalır mı? İşte bunun gibi... Kadın hastaydı. Sonra öğrendim, yaşı da çok gençmiş, çok çekmiş, şişmanlamış da ondan öyle görünürmüş, benden iki yaş küçüktü. Ailesi hakkında hiçbir şey söylemedi. Yalnız başkalarından duyduğuma göre prensesmiş. Bir Arap prensiyle evlenmiş de, ordan geliyor muş prensesliği... Kendisi bana bu hususta bir şey söylemiş değildir. Asıl bir kadındı, katiyyen övünmezdi. Zenginliği de eski kocası prensten geliyormuş; yani kocası ya Arap prensi yahut Arap paşası...

Ben kaçtıktan sonra arkamdan beni çok aramış, çok aratmış, duyduğuma göre.

Yıllar sonra bir gece Beyoğlu'nda arkadaşlarla bir gazinodan çıktık, yolda iki adamın kolunda ona benzer bir kadın gördüm ama, doğrusu o muydu, değil miydi, pek kestiremedim... Yüzü benziyordu ama, bana daha gençleşmiş gibi geldi, sonra da zayıflamış... Belki de oydu kimbilir. Sarhoştur, iki adamın kolunda yalpalıyor, bir şarkı mırıldanıyordu. Hayır, o olamaz. Söylediğim illetinin dışında gayetle ağır, oturaklı bir hanımefendi'di.

İşte böyle... Başka? Başka bir şey bilmiyorum. Hayır! Hiç

duymadım... Bayan Döviz mi? Onu da bilmiyorum... Kimin karısıymış? Yanbastı Fettah Paşa Zade mi? Duymadım...

Estağfurullah... Müsaade sizin. Güle güle... Sizi tanıdığımı çok memnun oldum. Babanız nerde şimdi? Köyde demek... Siz halanızı arıyorsunuz? Biz de akraba sayılırız, öyle ya... Babanız, benim eski kayınbiraderim oluyor... Güle güle...

EVLÂTLIK MAKBULE'NİN TAKUNYESİNİN İZİ DURUYOR!

Kimmiş o beni arıyan? Ulan Keriz Ali, Keriiiz!.. Çağır onu, yukarı gelsin bakayım... Ne istiyormuş? Beni mi soruyor? Gelsin buraya...

Ne o delikanlı? Kimi aradın? Evet, benim: Çakır Muzaffer. Tamam, üstüne bastın... Ne meselesine dair? Hususî mi görüşeceksin? Peki... Siz açılın bakalım... Buyur, otur söyle delikanlı. Kim dedin? Betül mü?

Hangi Betül bu?.. Ne istiyormuş yani? Sen onu arıyorsun... Ben ne bileyim be oğlun? Haaaa, şimdi çıktım... Öyle söylesene be delikanlı... Yaaa, demek senin halan oluyor... Yapma be... Üüüüü, kaç sene oluyor, kimbilir nerededir!.. Halan senin ha? Peki sen nerden çıktın be oğlum? Halanı arıyorsun ha? Tamaam, ta kendisi. Demek şimdi sen bir ipucu arıyorsun... Peki, bilgi toplıyacaksın da n'olacak? Ben anlatırım aslanım, anlatırım... Bizim eski mahalleye gittin ha, ordan mı söylediler sana burda olduğumu? Eksik olmasınlar, sayarlar hatırımızı... Demek namımızı unutmuşlar... Eski mahalleyi de boşladık ya, seneler var gittiğim yok oralara. Son gidişimde içime dokundu, mahallenin manzarası bozulmuş kâmilan... O bizim zamanımızdaki bostanı parselleyip satmışlar, düdük gibi apartımanlar sarmış her tarafı... Bostanın yanında bir çeş-

me vardı, duruyor hâlâ öyle mi? İşte o çeşmenin arkasında bizim Akbaş tekkesi vardı. Bakma sen şimdi bu halime... Hoş bir şikâyetim yok, hamdolsun... Ben Akbaş Tekkesinin şeyhi Rüstem Efendi'nin oğluyum. Bizim tekkenin arkasındaki boş arsada koca bir çitlenbik ağacı vardı. Mahalleye en son gidişimde, baktım, o çitlenbiği de kesmişler... Ulan kesilir mi be, kesilir mi ulan? Vallahi kanıma dokundu... Ne hatıralarımız vardı o ağaçta... Vay gidi vay!.. Ben senin halanı da o çitlenbik ağacında tanıdım ilk. Anlatayım mı hepsini? Ama bak, bizde harbi, sonra bozulma... Halan diye filân bozulmak yok. Seni Allah mı gönderdi be... İçini dökmek ferahlıktır; yabancı kısmına da anlatılmaz ki...

Peder merhum keramet ehli bir zatdı, daha o zamandan bana «Oğlum, sen adam olmazsın» derdi. Hakikat, dediği çıktı. Kim derdi ki, Akbaş Tekkesi Şeyhinin oğlu Muzaffer, Tarlabası'nda kahve ocağı işletecek? Hayat bu delikanlı...

Ben o sıralar, tığ gibi delikanlıyım... Pederin kuvvetine, asker kaçağı olarak hem de ortada geziyorum. O dediğim çitlenbik ağacı var ya, işte o ağacın olduğu arsanın bir yanında bizim tekke, bir yanında da Doktor'ların evi. Doktor da tarikatlandı ha... Her çarşamba bizim tekkeye zikre gelirdi. Tabii İstanbul'da oldukları zamanlar... Çünkü Doktor Anadoluda çok gezerdi, memurdu yani... Tekait olunca, Doktor'lar evlerine gelip temelî yerleştiler. Anadolu'nun her neresindeyse, ordan gelirken bir de evlâtlık getirilmişler yanlarında. İşte senin Betü dediğin o... Bak şu Allahın işine yahu, nerden nereye be... O zaman adı Betül değil, Makbule... Makbule, derlerdi.

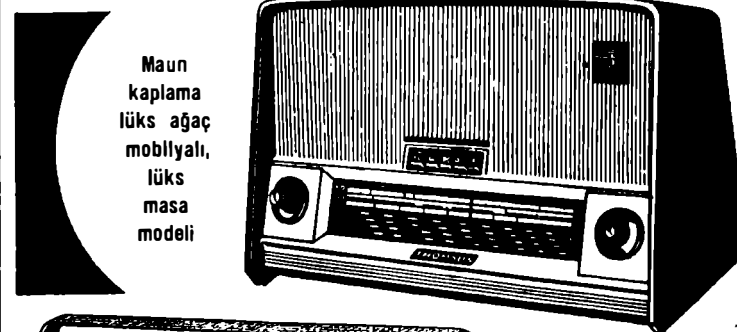
Evet, bak şimdi hatırladım yahu, evet öyle ya... Hakiki adı Güllü'ymüş; bana söylemişti o zaman... Güllü köylü adı diye, Doktor'un karısı değiştirmiş kızın güzel adını, Makbule yapmış... O zamanlar öyleydi, evlâtlıklara hususî isim takılırdı. Efendim, bu evlâtlıklar, kurban olduğum Yaradan'ın bir hikmeti, her bidaim gayetle güzel olurlar. Evin hakiki kızı zannedilmesinler diye bunlara ayrı bir isim verilir ki, hemen evlâtlık oldukları bilinsin, çıktın mı? Makbule diye, İkbal diye çağrıldı mı, bunun evlâtlık olduğu hemen anlaşılır. (Devamı var)

GÜR VE NET SESLİ transistorlu

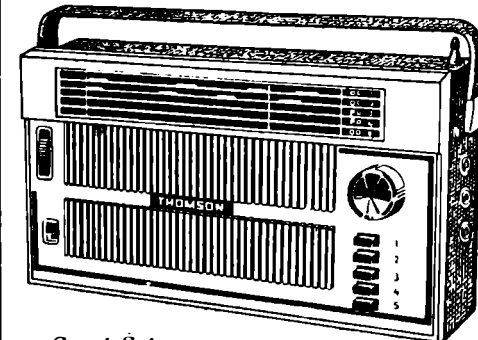
THOMSON

Radyolarına

YÜZDE YÜZ İTİMAT EDEBİLİRSİNİZ

Maun kaplama
lüks ağaç
mobilyalı,
lüks
masa
modeli

4 dalgalı,
son derece
kuadrütlü
her yere
taşınabilen
yeni
çanta modeli

Genel Satıcısı:

BEKO TİCARET A. Ş.

İstiklâl Caddesi 349, Beyoğlu - Tel.: 49 35 00

(Faal: 3200—82)

KESME'Lİ Mİ?

ZOSCENKO'dan ERGİN ORTAÇ

FELAKET canım.. hırsızlık epidemi hâlini aldı!.. Öyle ki, çarpılmadık insan kalmadı şu son günlerde. Benim de geçenlerde bavulumu yürüttüler trende. Ne yapmalı bilmem. Hırsızların ellerini bileklerinden kesmek mi lâzım acaba?

Eskiden Finlandiyada öyle parlanmış... Hırsız yakaladıkları gibi şrakkadak kesiverirlermiş ellerini.

Bu ceza usulü tesirini göstermiş olacak ki, Finliler evlerinin kapılarını kapamağa lüzum görmüyorlar artık. Evlerin önünden geçerken, ardına kadar açılmış kapılardan yatak odalarının içlerini bile görmek mümkün şimdi.

Gelelim benim bavulun çalınmasına... Bavul dedimse, öyle tıkabasa dolu mirasyedi çantası gelmesin aklınıza. İçine iki çift çorap, sabun, diş fırçası koyduğum ufak bir el çantası sadece. Belki de çalan, diş fırçasını görürnce fırlatıp atmıştır. Ama, mesele diş fırçasında değil, beni faka bastırmalarına içerliyorum.

Trene binmiş, Şmerinka'ya gidiyordum. Akşama doğru yanıma tanımadığım bir herif yaklaşıp, kulağıma yavaşça:

— Arkadaş, dedi, artık trende de insana rahat vermiyorlar... Aman gözünüzlü dört açın, çantanızı filân kaptırmayın sakın!

— Merak etmeyin, dedim, geceleyin biraz uzanacak olsam bile, çantamı başımın altına koyar öyle uyurum... Başımın altından da çalacak değiller ya!

Gelgelelim, herif sanki babamın oğluymuş gibi ille de uyar-mak istiyor beni:

— Büyük söylemeyin, dedi, öyle anasının gözü oluyorlar ki, adamın ayağından çizmesini yürütüyorlar da, ruhu bile duymuyor insanın.

— Bundan bana ne?.. dedim. Onu çizmeleri lâçkalaşmış olanlar düşünsün. Benim çizmele-rim ayağımy zaten sıkıyor... Kendim bile çıkarırken güçlük çekiyorum!

Herif üzülüyordu âdeta, suratını buruşturup:

— Benden size söylemesi, gerisi sizin bileceğiniz iş, deyip yanımdan uzaklaştı.

Herifin sözlerinden rahatsız olmuştum ne de olsa. Bütün gece gözümde uyku girmede. Nihayet sabaha karşı, tren Şmerinka'ya varmadan, tam biraz dalmıştım ki, ayağımın çekilmesiyle uyandım birden. Uyandım ama, etraf karanlık, bir şey göremiyordum. Herif ise aralıksız asılıyor... Çizmemi değil, ayağımy koparacak sanki! Biraz daha sabrettim... Gözüm karanlığa alışır gibi olunca da fırladım yerimden. Ama, bir iki adım atınca çizme dolaşıverdi ayağıma. Namussuz yarıya kadar çıkarmış çizmemi meğer.

Gürültüyü duyan yolcular toplanmış başıma merakla soruyorlar:

— Nedir bu gürültü, ne oldu?.. diye.

Tepem atmış,

— Ne olacak yahu!.. diye bağır-dım... Ayağımdan çizmemi çalacaklardı az kalsın!

Bir yandan ayağıma dolaşan çizmemi giymeğe çalışıyor, öte yandan da söylenmeme devam ediyorum.

— Bu kadarı fazla artık.. Ayağımdan da çizme çalınır mı, enayi mi herkes? Ama lâfım yarım kalıyor ağızda. Çanta... Aaaa, bizim çantanın yerinde yeller esiyor!.. Sağa bakıyorum yok, sola bakıyorum yok, önüme gelene soruyorum, yok, yok yok... Çanta toz olmuş bizim.

Tren istasyonda durur durmaz, soluğu doğru karakolda aldım.

Olayı polisler anlatırken, ikide birde «kesmeli» diyorum... «En ufak bir şey çalanın bile kesmeli ellerini.. Ancak bu şekilde önüne geçilir hırsızlığın!»

Polisler gülererek,

— Peki, diyorlar, yakaladığımız zaman keseriz... Yalnız siz, şu aldığınız mürekkepli kalemi yerine koyun önce.

— Kalemi mi, hangi kalemi?..

— Masanın üzerinden aldığınız mürekkepli kalemi.

Nasıl olduğunu hâlâ aklım almıyor. Zabıt kâğıdını imzaldıktan sonra, masanın üzerinde duran kalemi cebime atmışım meğer!

Polisler yüzüme mânalı mânalı bakıyorlar...

— «Kesmeli mi?..» diye soruyorlar.

«En ufak bir şey çalanın da ellerini kesmeli mi?»

Ne cevap verdiğimin farkında değilim. Fakat hatırladıkça tüylerim diken diken oluyor hâlâ!

Zoşcenko'dan
Çeviren: ERGİN ORTAÇ

Acıkmış

Bir arslanla, bir tavşan hayvanlara mahsus lokantadan içeri girdiler, bir masa seçtiler, karşı karşıya oturdular.

Garson yanlarına yaklaştı:

— Bana havuç ve lâhana getirin dedi tavşan.

Garson:

— Arkadaşınıza ne getirelim? dedi.

— Hiçbir şey.

— Niçin? O acıkmadı mı?

— Acıkmış olsaydı buraya beraber gelir miydik?...

İstatistik!

Fransa'da X... Kasabası kaymakamına bir gün «İstatistik Genel Müdürlüğünden» şöyle bir yazı geldi:

«Kasabanızdaki ölüm nisbetini bildirmenizi rica ederiz.»

Kaymakam derhal yetkili memurları topladı, uzun bir tartışmadan sonra İstatistik Genel Müdürlüğüne verilecek cevap kararlaştırıldı...

«Kasabamızda her vatandaş bir ölü düşüyor!»

Kimyager

Alain «Kiralık Odayı» gezerken tavandaki kahverengi kocaman lekelerle gözü takılır, ev sahibesine sorar;

— Bu lekeler nedir Madam?...

— Şey, der, kadıncağz ellerini uğuşturarak, sizden önceki kiracı kimyagerdi, deneyler yapardı...

— Ha... Anladım! der Alain, lekeler kimyevi maddelerden olmuştur!...

— Maalesef. mösyö, onlar kimyagerinkiler!...

— İşte, benim günlerim böyle geçer... Ya seninki?..

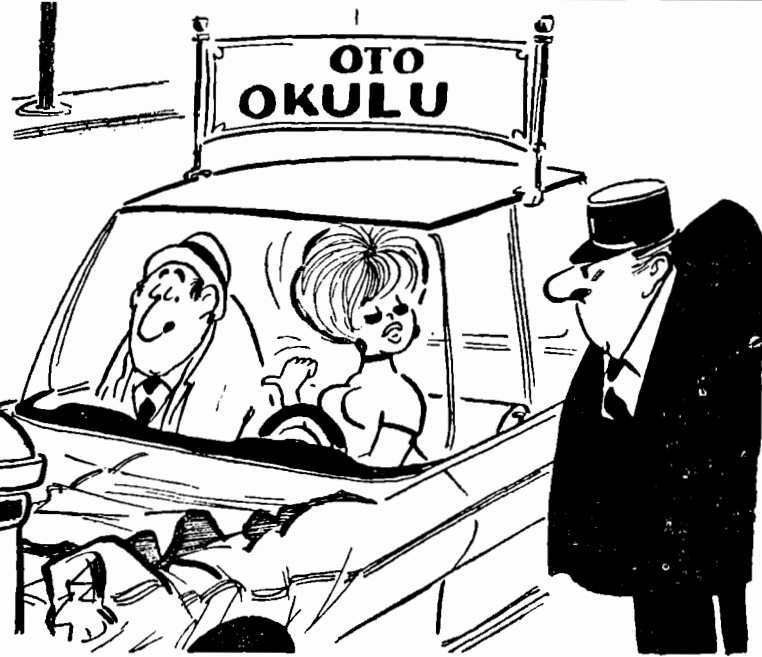
Dünya Karikatürleri

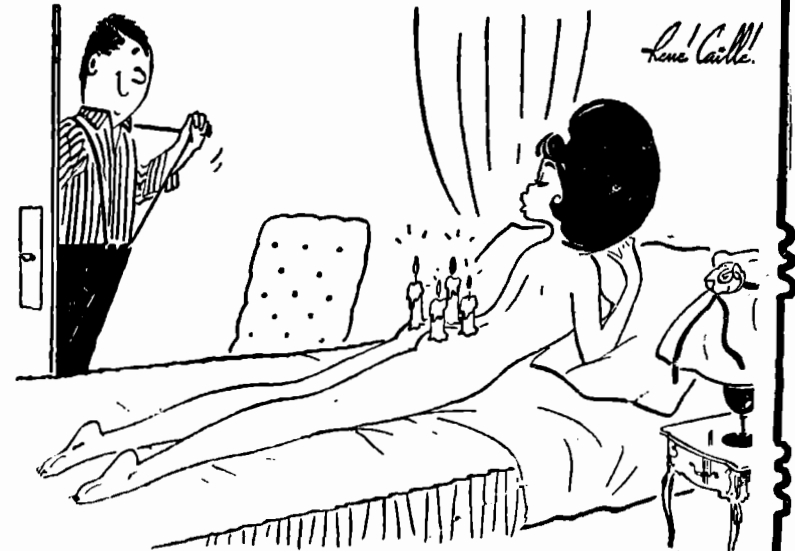
DAHA İLK GECE DEN CANIMI SIKMAYA
BAŞLAMA... ÇEKİL ÖNÜMDEN!

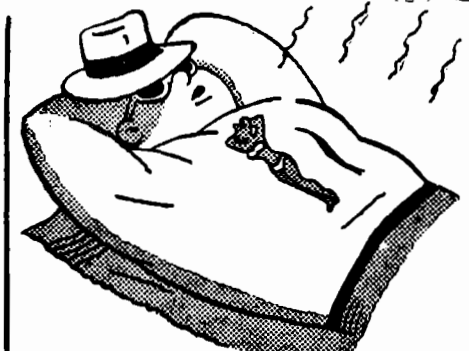
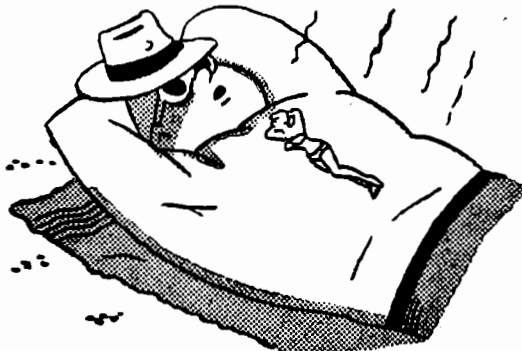
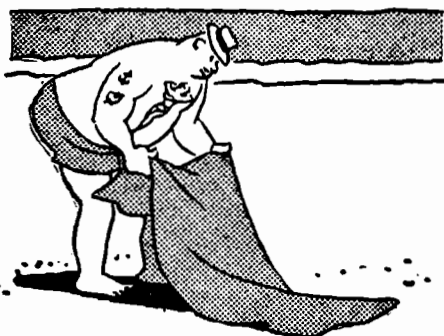
-NASIL BALIK BOL MU?
-NE GEZER? İKİ NEFESLİK BİR İZMARİT
AVLAYAMADIM!.

-HEM BİR YANDAN GIDIKLASINLAR, HEM
DİREKSİYON KULLANAYIM... KOLAY MI?

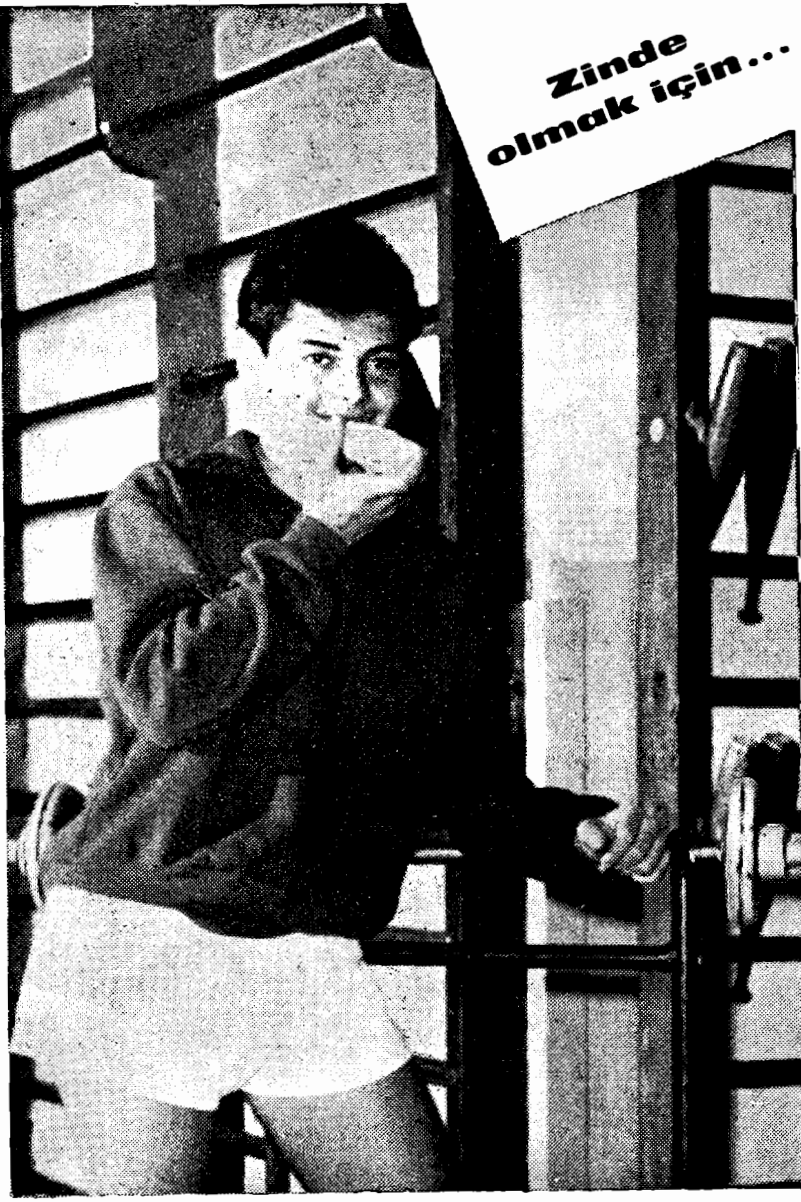

-AYOL BU NE?..
-BU GECE EVLENMEMİZİN DÖRDÜN:
CÜ YILI DEĞİL Mİ?..

Y A Z I S I Z ...

Zinde
olmak için...

...SANA'ya ihtiyacı var.

Günlerini hareket hâlinde geçiren gençler, kaybettikleri enerjiyi ancak bol SANA'lı ekmek dilimleri ile tazeliyebilirler.

SANA, ihtiva ettiği A ve D vitaminleri ve kendine has lezzeti ile, yalnız gelişme çağındakilerin değil; büyüklerin de severek yedikleri en faydalı gıdadır.

Sana

ağıza
tat,
vücuda
sıhhat!

S. 289

(İlanlık: 9661—83)

Ücretsiz PDF Kitap Arsivi - <https://rantey.org>

FİLMLERİ ve FOTOĞRAF KÂĞITLARI

İHRACATÇISI

BUDAPEST 4. B. P. 51. HONGRIE

TÜRKİYE MOMESELLİ

TÜRKFARMA Şti

Aşirefendi C. İmar Han 18 - 25

İstanbul Telefon : 27 38 87

(Basın: 4914—84)

REKLAM
LARINIZ
İÇİN

"BASIN İLÂN KURUMU"

Genel Müdürlük

Cağaloğlu, Türk Ocağı Caddesi No. 1

İstanbul

Telefon : 22 43 84 - 22 43 85

Telgraf Adresi : BASIN KURUMU

SÜBELEŞ

DIŞ MUHABİRLER

İstanbul
Ankara
İzmir
Adana
Bursa
Diyarbakır
Erzurum
Eskişehir
Konya
Sunguldağ

A.B.D.
Almanya (Federal)
Almanya
Avusturya
Avustralya
Belçika
Bulgaristan
Çekoslovakya
Danimarka
Fransa
Hollanda
İngiltera
İspanya
İsrail

İsviçre
İtalya
Japonya
Lübnan
Macaristan
Norveç
Pakistan
Polonya
Portekiz
Romanya
Yugoslavya
Yunanistan

(Basın: 6649—85)

-HERİF FAZLA YEŞİLEN-
MEYE BAŞLADI!-

-NE YAPAYIM, BENİ HİÇ BİR
EĞLENCEYE GÖTÜRMÜYORSUNUZ!

-OOO, SAAT ALTI...BUNDAN SON-
RASI FAZLA MESAİYE GİRER !-